

Syyskuu 2025

Silta

Tamperelainen
seurakuntalehti

siltalehti.fi

Tansanian koululaiset
pitävät yllä
ympäristötoivoa
A 10

Suomen ensimmäinen
Ruokapankki toimii jo
voimiensa äärirajoilla
A 2, A 12-13

Kirkkomusiikin päivä
kokoa 18 kuoroa
Aleksanterin
kirkkoon
A 18

Wille Riekkiselle
Luoja ei ole olento:

**”Jumala on se dynaaminen alkuvoima,
energia, joka pisti evoluution alkuun.”**

Ruoka-apua jo 30 vuotta

SYYSKUUN 28. päivänä tulee kuluneeksi 30 vuotta Tampereen seurakuntien Ruokapankin perustamisesta.

Suomen ensimmäinen ruokapankki myös sai Vuoden seurakuntateko -palkinnon samana vuonna, 1995.

Kun Ruokapankki perustettiin, ajatuksena oli, että toiminta voidaan lopettaa, kun yhteiskunnan taloudellinen tilanne kohenee. Toisin kuitenkin kävi.

Viime vuosien kriisit, kuten korona, Ukrainan sota, talouden taantuma, työttömyyden lisääntyminen ja leikkaukset sosiaaliturvaan ovat aiheuttaneet sen, että ruoka-avun tarve on vain kasvanut.

Ruokapankista on kehitetty nykyaikainen logistiikkakeskus, joka toimittaa hävikkituotteita ja ostettuja elintarvikkeita Tampereen seurakuntien omiin jakelupaikkoihin ja yhteistyökumppaneiden jakopisteisiin.

Alkuvuoden aikana on jaettu keskimäärin 15 400 avustusta kuukaudessa. Lisäksi hävikkiruu-

asta valmistettuja aterioita tarjotaan kaupunkilaisille yhteisöruokailuissa sekä Kierto-ravintolassa.

RUOKAPANKILLA on merkitystä työelämänkin kannalta. Viikoittain siellä työskentelee noin sata ihmistä, joista suurin osa on vapaaehtoistyöntekijöitä.

Harjoittelupestien ja kuntouttavan työtoiminnan paikkojen ansiosta se tarjoaa monille ihmisille mahdollisuuden saada työkokemusta ja kuulua yhteisöön. Se varmistikin lisää merkityksellisyyden tunnetta monien elämään.

HYVÄ YHTEISTYÖ lahjoittajien, Tampereen kaupungin ja paikkakunnan järjestöjen kanssa mahdollistaa sen, että Ruokapankki pystyy toimimaan näin laajasti vähävaraisten tamperelaisten auttamiseksi. Keräysvaroja tarvitaan kuitenkin jatkuvasti, jotta ruokakasseihin voidaan ostaa tuotteita.

Ruokapankin toiminnan lähtökohtana on, että

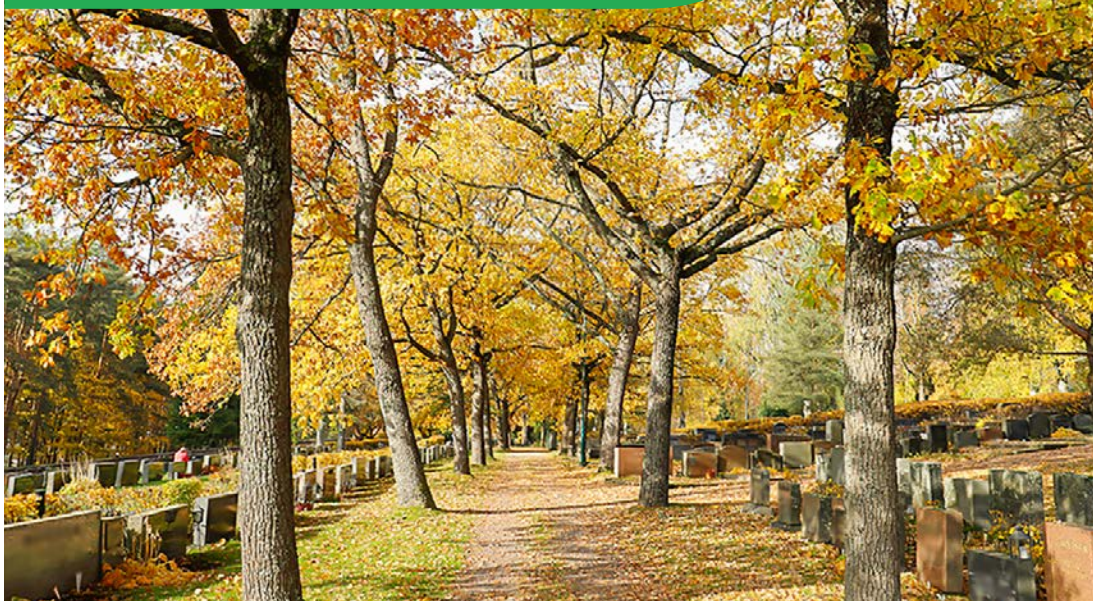
ruoka-apu on tarkoitettu vähävaraisille tamperealaisille ihmisille. Apua saadakseen ei tarvitse kuulua kirkkoon.

Moni toki ajattelee, että ensisijaisesti yhteiskunnan tulisi huolehtia vähävaraisten ihmisten elannosta – ei kirkon. Se ei kuitenkaan ole toteutunut käytännössä. Lohdullinen onkin erään ruoka-avun saajan lausahdus: ”Kirkko auttaa niitäkin, joita kukaan muu ei enää auta.”

Ruokapankin työssä yhdistyy monta tärkeätä tehtävää: lähimmäisten kohtaaminen, vähävaraisten auttaminen, työllistäminen, osallisuuden lisääminen ja ilmastonmuutoksen torjuminen.

Tuetaanhan siis yhdessä edelleen tätä tärkeää toimintaa kotikaupungissamme. **S**

Syyskuu | Tekstit **Teemu Paarlahti**

Kuva: Tuula Vartiainen

Viisaasti, sydämellä

AIKA TUNTUU LIVAHTAVAN jonnekin. Elämä kuluu nopeasti: vasta alkanut viikko on jo puolessa, ja kesä humpsautanut selän taakse. Juurihan oli juhannus – vai oliko se viime vuoden juhannus?

Elämän hetkellisyyden ja rajallisuuden ymmärtäminen on ehkä tärkeintä, mitä minun on hyvä oppia. Se kirkastaa elämän värit, ja osoittaa juuri nyt menossa olevan hetken arvon.

Psalmin 90 tekijä mietti elämän hetkiä ja rajoja: ”Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen.” Tätä pyydän minäkin Jumalalta nyt, syyskuussa. Elääkseni viisaasti, sydämellä.

”Minä annan teille uuden sydämen ja teidän sisimpäänne uuden hengen.”

Hesekielin kirja 36:26

*”Luomisen aamun säteistä kiitän.
Kirkkaina vielä ne kimmeltää.
Riemuiten kiitän, ylistän Herraa.
On uusi luomus päivä myös tää.”*

Nousta sain aamuun (virsi 967:3)

Tulevat pyhät 3.9.–1.10.2025

7.9. Jeesus avaa elämään

Näkevin silmin, kuulevin korvin, ylistävin kielen. Jeesus avaa elämään. Mihin hän kutsuminua tänä syksynä? (Mark. 7:31–37)

14.9. Jokainen on lähimmäinen

”Mene ja tee sinä samoin.” Jerikon tiellä jokainen ihminen on lähimmäinen, ja Jerikon tie on meidän tiemme. (Luuk. 10:25–37)

21.9. Hyvä piiloutuu

Hyvä piiloutuu usein arkiseen, ja se voi tuntua itsestään selvältä. Mikä elämässäni on sellaista, jonka saatua en ole ymmärtänyt palata ylistämään Jumalaa? Tätä kysyessäni voin löytää kiitollisuuden aarteita. (Luuk. 17:11–19)

28.9. Ota apu vastaan

Kokenut sairaalapappi neuvoi ruusun kourissa osastolle joutunutta ystäväänsä: ”Anna nyt sitten hoitaa itseäsi.”

Aina ei ole helppo myöntää avun tarvetta. Syyskuun viimeisen pyhän psalmin kirjoittaja ohjaa hankin avun vastaanottamiseen opettaessaan rukoilemaan: ”*Kuule minun rukoukseni, Herra, ota vastaan avunpyyntöni. Sinua minä hädässäni huudan, ja sinä vastaat minulle.*” (Ps. 86:1, 3–7)

Kuva: Tuula Vartiainen

Rippikoulun käy yhä nuorten enemmistö, ja nuoria myös liittyy kirkkoon sen aikana. Tämän vuoden rippikoulukyselyssä kartoitetaan kokemuksen lisäksi myös nuorille tärkeitä asioita elämässä sekä nuorten ajatuksia aikuisuudesta. Rauno Vanhanen, Noora Heikkinen ja Timka Esselström osallistuivat Harjun kesäriparille Pättinniemessä.

Miten nuoret kuuluvat ja näkyvät seurakuntien elämässä?

NUORTEN USKONNOLLISUUS rippikoulun käyvien keskuudessa on jatkanut kasvuaan, ja nyt poikien lisäksi tytöt kokevat kristinuskon aiempaa enemmän omakseen. Seurakunnissa tämä on huomioitu järjestämällä nuorten hiippakuntien tulevaisuustyöryhmiä, joissa nuoret pääsevät vaikuttamaan käytännössä.

1 Mikä nuorten uskonnollisuudessa on muuttunut, käytännöllisen teologian professori Kati Tervo-Niemelä?

– Suurta muutosta on siinä, miten rohkeasti ja avoimesti nuoret uskaltavat olla kristittyjä. Usko ei ole enää asia, jota hävetään tai piilotetaan, vaan se tuodaan yläpeästi esiin esimerkiksi sosiaalisessa mediassa. Tämä rohkaisee myös muita nuoria.

2 Miten nuorten uskonnollisuuden kasvu kannattaisi huomioida seurakunnissa?

– Jokaisen uskonnollisen yhteisön tulisi miettiä, välittääkö se nuorelle turvallisuuden ja hyväksytyksi tulemisen kokemusta. Jos yhteisö rajaa tarkasti, millainen ihminen on hyväksytty, se voi luoda turvattomuutta.

– Kokemus hyväksytyksi tulemisesta voi olla käänteentekevä. Se tuo esiin kristillisen sanoman ytimen: olen hyväksytty, Jumalan rakastama ja armahdettu. Moni nuori kokee kristinuskon vetoa juuri oman seurakunnan toiminnan kautta, jossa on tullut nähdä ja hyväksytyksi.

– Nuoret myös kaipaavat tilaa kysymyksille ja epävarmuudelle. Jos seurakunnassa ei saa epäillä, se ei ole älyllisesti haastavaa. Mahdollisuus kritiikkiin tekee uskosta uskottavampaa. Nuoret eivät halua valmiita paketteja, vaan kyseenalaistettu usko koetaan omaksi.

3 Miten nuoria voidaan osallistaa seurakuntien työhön, Eteläisen seurakunnan kirkkoherra Kaija Karvala?

– Tampereella nuorten vaikuttajaryhmä on lisännyt nuorten äänen kuulumista päätöksenteossa. Edustajat valitaan vuosittain nuorten keskuudesta, ja he osallistuvat hallinnolliseen työhön. Tämän taustalla on asenne-muutos: työntekijät ja luottamushenkilöt ymmärtävät, että seurakunnan tulevaisuus on nuorten.

– Lisäksi nuoret tulee ottaa lämpimästi ja avoimesti vastaan. Kirkkoherralla on erityinen vastuu asenteiden muuttamisessa.

4 Miksi nuoret on haluttu mukaan hiippakunnan tulevaisuustyöhön?

– Hiippakunnan työ vaikuttaa seurakuntien tulevaisuuteen. Olisi kovin lyhytnäköistä suunnittelua, jos tulevaisuuden tekijöiden ja toimijoiden näkökulmia ei otettaisi jo nyt huomioon.

5 Kuinka nuori voi edistää ideaansa?

– Mahdollisuuksia on monia. Helpoin tapa on puhua tutulle työntekijälle ja pyytää apua idean edistämiseen. Aina voi ottaa yhteyttä myös kirkkoherraan.

– Jos seurakunnassa on nuorten vaikuttajaryhmä, idean voi antaa heille. Nuoret vaikuttajat ovat esimerkiksi tehneet seurakuntalaisaloitteen, joka käsitellään seurakuntaneuvostossa. Varsinkin taloudellista panostamista tarvitsevat ideat kannattaa viedä virallista reittiä.

Hilla Vuorinen

Vanhan kirkon aukiolokokeilu oli menestys

Keskustorin Vanha kirkko oli kesä–elokuussa auki laajennetuina aukioloajoin. Kirkon 200-vuotisjuhlavuoden kunniaksi sinne pääsi tutustumaan arkipäivisin myös heinäkuussa.

Kirkossa vieraili parhaimmillaan miltei 240 henkilöä päivän aikana, kertoo Vanhan kirkon opas **Iida Repo**.

Heinä–elokuussa vierailijoita oli vilkkaimmilla viikoilla 100–150 henkilöä päivässä. Kesäkuun sateisilla viikoilla kävijöitä oli päivittäin 40–50.

Tuomiorovasti **Olli-Pekka Silfverhuth** sanoo olevansa erittäin ilahtunut Vanhan kirkon kesän kävijämäärästä.

– Kesäaukiololle on paikkansa jatkossakin.

Valokuvanäyttely kiinnosti

Vanhassa kirkossa oli kesän ajan esillä Tampereen sydämessä – Vanha kirkko 200 vuotta -näyttely, joka esitteli kuvien ja piirrosten muodossa Vanhan kirkon vaiheita 1800-luvulta tähän päivään.

Vieraita kiinnostivat myös kirkon historia sekä sisustus.

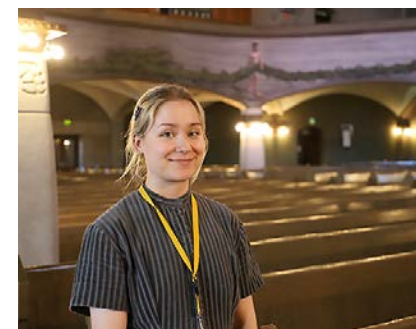
– Kirkkoon on remontoitu rennompia tiloja, joita ihmiset ihmettelivät. Myös alttaritaulusta kyseltiin paljon, Repo kertoo.

Suosituin kesäkohde oli Tuomio-kirkko, jossa kävi päivittäin keskimäärin 200–300 ihmistä. Kesäkävijöitä kiinnosti ennen kaikkea kirkon taide. Kirkosta löytyy kaksi Hugo Simbergin tunnettua teosta, *Haavoittunut enkeli* ja *Kuoleman puutarha*.

Kävijöitä riitti muissakin Tampereen seurakuntien kirkoissa. Finlaysonin kirkon Lasten katedraalissa kävi keskimäärin noin 120–130 vierailijaa ja lasten kesäpihalla viitisenkymmentä vierailijaa päivittäin, kertoo Lasten katedraalin vastaava **Mari Sunell**.

Aleksanterin kirkossa kävi kuluneen kesän aikana keskimäärin 60 ja enimmillään sata vierailijaa päivässä.

Aino Koli

Kuva: Aino Koli

Parhaimmillaan päivän aikana kävi yli viisisataa vierailijaa, kertoo Tuomiokirkon opas Tiina Kiiski.

Lamminpään yhdyskunnat sijaitsivat hautausmaan vielä käyttöön ottamattomalla laajennusosalla.

Pispalasta ja Lamminpäästä kertyi hienostunutta hunajaa

Lamminpään hautausmaan ja Pispalan kirkon vieressä kesän touhunneet mehiläiset saivat ohikulkijoilta lämpimän vastaanoton. Tarhaa hoitaneet Juha ja **Riitta Salo** saivat kertoa heille mehiläisten elämästä ja vastailla uteliaisiin kysymyksiin.

Hunajaa tuli keskimäärin 22 kiloa per pesä. Sato on Riitta Salon mukaan pienempi kuin kaupunkitarhauksessa tänä vuonna yleisesti. Laatu kuitenkin korvaa määrän:

– Pispalan kirkon pihalla olleista pesistä tuli lehmuksen kukkien hienostunut tuoksu ja maku. Se on väriltään vaaleampaa kuin Lamminpään pesien hunaja, jossa on pikantti yrttimäinen jälkimaku.

Harjun seurakunta myy hunajan eteenpäin Pispalassa ja tapahtumissa, ja lahjoittaa tuoton Suomen Lähetysseuran Ympäristöpankille.

Tesoman kirkon toimintaa muualle

Tesoman kirkko on korjaustöiden vuoksi pois käytöstä noin kaksi ja puoli vuotta, ja sen vuoksi toimintaa siirretään syksyllä muihin tiloihin.

Osa toiminnoista järjestetään Harjun seurakunnan muissa tiloissa, mutta korvaavia ratkaisuja pyritään löytämään Tesoman kirkon lähistöltä, ehkä myös tilapäisrakennuksen avulla.

Jumalanpalveluksia ryhdytään järjestämään joka toinen sunnuntai Lamminpään isossa kappelissa. Ensimmäinen messu kappelissa pidetään sunnuntaina 7.9. kello 10.

Tesoman kirkon keittiöstä on toimitettu ruokaa sekä Tesoman omaan yhteisöruokailuun että Lielahden ja Pispalan kirkkoilla järjestettäviin ruokailuihin. Tavoitteena on aloittaa yhteisöruokailut Pispalassa ja Lielahdessa lokakuussa.

Diakonian vastaanotot toimivat jatkossa Kalkun seurakuntatalossa, jossa kokoontuu toistaiseksi myös ikäihmisten Olotila. Yhteinen keittiö ja majataloillat siirtyvät Lielahden kirkolle ja Kirkkomuskareita pidetään Pispalan kirkossa.

Ympäristödiplomi sai jatkoa

Kirkkohallitus on myöntänyt Tampereen seurakuntayhtymälle kirkon ympäristödiplomin. Se viitoittaa tien kohti hiilineutraaliutta kirkon energia- ja ilmastostrategian mukaisesti ja päätty kesällä 2030.

Seurakuntayhtymä on saanut diplomin ensimmäisen kerran vuonna 2002. Sen jälkeen se on uusittu seuraaville viisivuotiskausille. Diplomin vaatimuksiin kuuluvan ympäristöohjelman yhteinen kirkkoneuvosto hyväksyi maaliskuussa.

Kappelin remontissa haussa alkuperäinen asu

Vatialan kappeli palaa peruskorjauksen jälkeen entiseen ulkonäköönsä, mutta nykyajan tekniikka tarjoaa työn toteuttajille haasteita.

– 1960-luvun rakenteet ovat kapeita, perustelee rakennusmestari **Ismo Nousiainen** kunnostuksen toteuttavasta Aki Hyrkkönen Oy:stä.

– Alkuperäisyyttä haetaan teknisistä ongelmista huolimatta. Esimerkiksi alakaton pitää pysyä samassa korkeudessa.

Lattioita ja verhoiluja alettiin tehdä elokuussa. Lattia palautetaan alkuperäiseen asuunsa.

Kappelissa on ollut sisäilmaongelmia, minkä takia sokkelit vedeneristettiin ja rakennuksen ympärille asennetaan salaojitus.

– Ongelmana on ollut ulkopuolisen kosteuden pääsy rakenteisiin, joka on aiheuttanut rakennusmateriaalien kastumista ja vaurioitumista, mikä puolestaan on johtanut sisäilmaongelmiin. Lisäksi kappeli on valmistumisestaan lähtien ollut kylmä ja energiatehoton, luettelee rakennuttajainsinööri **Krista Jaakkola** Tampereen seurakuntien kiinteistöpalveluista.

– Myös ilmanvaihto on ollut puutteellista.

Vesikiertolämmitykseen

Lämpöeristeitä ei Nousiaisen mukaan juuri ollut. Jatkossa kappelin lattialämmityspotkistoissa kiertävä vesi lämpenee viereisestä krematoriosta talteen otetulla hukkalämmöllä.

Ison kappelitilan puolella kaikkia muutoksia ei voitu tehdä niin hienovaraisesti kuin alun perin oli otaksuttu. Jaakkola vahvistaa, että ison kappelin alapohjarakenne päätettiin uusiksi kokonaisuudessaan, koska säästettäväksi suunniteltu maanvarainen betonilaatta huomattiin huonolaatuiseksi.

Asbestia löytyi yllättävän vähän.

– Pirkanmaalla on otettava huomioon myös radon, ja siksi bitumikaistoja asennetaan uusiin betonilattiarakenteisiin, Nousiainen mainitsee.

Ison kappelin sivuhyllyt purettiin tilapäisesti, koska niiden sisään sijoitetaan ilmanvaihtokanavat. Puupenkit otettiin talteen kunnostusta varten, ja betonijalat ja lattialaatat vietiin töiden ajaksi varastoon.

Urkujen soittopöytä ja pillit on kotoitettu ja suojattu, ja urkuparvelle on sijoitettu kosteudenerottaja.

– Urkujen korjaajaa haetaan, mutta tekijäkaarti on harvassa, Nousiainen toteaa.

Tuukka Pyöriä asetteli tasolaserin kolmijalkaa Vatialan hautausmaan huoltorakennustyömaalla heinäkuussa.

Teiskon kirkon kunnostus etenee

TERÄLAHDESSA sijaitsevassa kirkossa tehdään korjaus- ja muutostöitä, joilla lisätään kirkon monikäyttöisyyttä ja esteettömyyttä sekä parannetaan sisäilmaa. Myös paloturvallisuutta parannetaan.

Kuoriosaan on jo valmistunut luiska, joka helpottaa pääsyä alttarille. Penkkejä lastenhoitotilan, uuden wc:n ja kahvitte-lutilan tieltä on poistettu kolmisenkymmentä, mikä vähentää tilojen sallitun henkilömäärän 660:een. Myös sakastin uusiminen etenee.

Parkkipaikan laidalle on rakennettu esteetön rakennus, jossa sijaitsevat morsiushuone ja varastotila sekä kaksi vessaa. Uusi huoltorakennus valmistuu tulevina vuosina, minkä jälkeen entisen seurakuntatalon purku tulee ajankohtaiseksi.

Rakennuttajainsinööri **Juha Anttilan** mukaan remonttia tehdään rauhallisesti ja kunnioituksella, niin sisällä kuin ulkonakin. Nykyisen hautausmaan ulkopuolella lämpöputkia kaivettaessa esiin nousi luita, jotka jäivät jälleen maan poveen.

Vatialan kappelin kunnostuksen parissa työskentelee noin 16 henkeä, muun muassa Teemu Palo, Miika Tervämäki ja Aatu Nevala.

Rakennukseen tulee myös esteetön wc ja samassa rakennuksessa sijaitsevaan pieneen kappeliin sähköurut.

Kellarikerroksen kylmätiloihin johtavan ruumisautojen kulkuväylän päälle oli istutettu nurmikko, nyt pihakannen vesieristys on uusittu ja nurmikko palautetaan. Kaksi sisäpihan allasta säilytetään, ja ne saavat uudet pinnoitteet.

Katon kuparilevyjä jouduttiin vaihtamaan arvioitua enemmän, millä varmistettiin katon pysyminen paikallaan. Matalan osan katto meni täysin uusiksi.

Hankkeen kustannukset ovat noin 6 miljoonaa euroa, ja valmista pitäisi olla ensi tammikuussa.

Museovirasto on esittänyt Vatialan kappelia suojeltavaksi kirkkolailla. Sik-

si Kirkkohallituksen yliarkkitehti **Edla Mäkelä** kävi tutustumassa työmaahan.

– Kyseessä on erittäin vaativa korjaustyö, toteaa yhteensä 15 siunauskappelin suojelua valmisteleva Mäkelä.

Hautausmaalle huoltohalli

Hautausmaan viereen nousevan uuden huoltorakennuksen on tarkoitus valmistua vuoden loppuun mennessä. Peltinen yksikerroksinen rakennus on samaa suuruusluokkaa kuin entinen, noin 350 neliometriä, kertoo vastaava työnjohtaja **Tuukka Pyöriä** Rakennus4 Oy:stä.

– Harjakattoiseen halliin tulee varastointitilaa, työtilaa ja koneiden kunnostustilaa sekä huoltotila ja varastohuone. Nosto-ovia tulee eri puolille rakennusta.

Myös ilmanvaihto on ollut puutteellista.

Vatialan hautausmaan vanhat, käytöikensä päähän tulleet huoltorakennukset on rakennettu 1950-luvulla. Uusi halli korvaa puisen huoltorakennuksen.

Se lämpenee krematorioiden hukkalämmöllä, samoin muut Vatialan hautausmaan rakennukset. Hautausmaalle on rakennettu aluelämpöverkosto, ja kokonaisuudessa on otettu huomioon alueelle suunniteltu uusi krematorio. Uuden huoltohallin katolle toteutetaan aurinkovoimala.

Urakkahinta on 1 066 900 euroa. Tulossa ovat vielä uuden wc- ja toimistotilan rakentaminen sekä sosiaali- ja taukotilana käytetyn rakennuksen ja vanhan peltihallin peruskorjaukset.

Asta Kettunen

Teiskon kirkon vastuuvahtimestari **Jukka Kolehmainen** kertoo, että arkikujen ja uurnien laskut onnistuvat hautausmaalla.

– Siunaustilaisuudet järjestetään kuitenkin muissa kirkoissa, mutta siunaus on mahdollista suorittaa myös hautausmaalla arkun maahan laskun yhteydessä, jos omaiset niin haluavat.

Vainajien tilapäiseen säilytykseen tarkoitettu kylmiö ei ole nyt käytössä.

Lyijylasiteos konservoidaan

Albert Edelfeltin lyijylasiteos on kunnostettavana ja sijoitetaan jatkossa länsieteiseen ulkoa tullessa vasemmalle

puolelle. Uuden paikan saa myös sankarivainajia muistava taulu.

– Edelfeltin teosta ei ole päässyt näkemään vuosiin, mutta nyt se pääsee arvoiselleen paikalle, Kolehmainen sanoo tyytyväisenä.

Rakennus ja pihapiiri ovat täynnä historiaa. Eteläpuoleisen oven päällä oleva taulu kertoo: ”Gustaf Adolph Rakettu ja wihiitty Herran Huoneeksi vuonna 1788 Kuningas Gustavin IIInen hallitessa”.

Kirkossa oleva vanhempi saarnastuoli on 1600-luvulta. Tapulin vieressä on Kuljun kylälle kuulunut hirsinen hautakappeli vuodelta 1825.

– Seinistä löytyy mukavia vanhan-

ajan tekstejä, hymyilee Kolehmainen, ja siteeraa: ”1876 oli – 40 astetta pakkasta.”

Remontin keskellä kirkossa pidettiin kesällä jopa häät. Korjaustyöt jatkuvat vuoden loppuun asti.

– Olen luvannut, että joulukirkko voidaan pitää, hymyilee Anttila.

Asta Kettunen

Lisää kuvia: siltalehti.fi

Poistettujen penkkien paikat näkyvät toistaiseksi kirkkosalin maalipinnassa.

Kirkon on mentävä ARMO EDELLÄ

Oliko Jeesus Jumala vai ihminen? Uskonkysymykset ovat pohdituttaneet piispa emeritus Wille Riekkistä läpi hänen pappeutensa. Mietinnän pohjalta syntyneestä kahdesta kirjasta ensimmäisessä hän esittää, miksi kristinuskon täytyy muuttua välttääkseen näivettymisen, ja toisessa, mihin suuntaan uudistukset pitäisi kohdistaa.

Teksti **Asta Kettunen** – Kuvat **Tuija Hyttinen**

Tiedotusvälineissä esiin tulleet ajatukset olivat liikaa joukolle kirkolliskokousedustajia, jotka julkilausmassaan toivoivat piispojen kumoavan oudoiksi nimeänsä väitteet.

Riekkinen pohjaa pohdintansa Raamatun historian tutkimukseen, joka on muun muassa osoittanut evankeliumien syntyneen eri aikoihin ja olleen osoitettu eri kuulijakunnille.

– Raamattu on tässä mielessä ihmiskätketty tulos. Sitä on muokattu milloin valtapyyteistä, milloin uskonnollisista syistä tai hallitsemisen halusta, toteaa Riekkinen.

Hän myöntää kirjoissaan olevan näköaloja, joiden kohdalla moni rypistää kulmiaan.

– Mutta täytyy ottaa huomioon, etten esitä näitä totuuksina, vaan nostan esiin asioita, joista minun mielestäni kirkossa pitäisi pystyä keskustelemaan vapaasti.

Piispat eivät ole toistaiseksi vastanneet 28 kirkolliskokousedustajan esittämään haasteeseen. Riekkinen sanoo itsekin toivovansa kannanottoa.

Wille Riekkisellä on ollut eläkepäivinänsä aikaa ajatella. Iloa elämään tuovat uusperhe, kuusi lastenlasta ja mökki Kallaveden saarella.

Ylipäänsä usko ei ole tiettyjen asioiden totena pitämistä, vaan luottamusta.

(Wille Riekkinen: *Kirjain vai henki*)

Tieto ja usko

Aiemmankin teoksen, *Kirjain vai henki* (Teos 2023), lähtökohtana on, että Raamattua on aina tulkittava.

– On joukko ihmisiä, joille kirjaimellinen tulkinta on tutuinta. Joille tämä riittää, sanon, että onnea matkaan. Mutta entistä enemmän on tämän päivän ihmisiä, jotka toteavat, että täytyy päästä syvemmälle Sanaan. Tässä auttaa metaforinen eli vertauskuvallinen uskontulkinta.

Fundamentalismi missä tahansa uskonnossa on vaarallinen. Tämä näkyy esimerkiksi USA:ssa presidentti Trumpin taustalla myllertävässä kristofasmississa, jossa toivotaan pikaista maailman loppua ja uskovien tempaamista taivaaseen.

– Jo varhaiset kristitytkin odottivat pian koitettavaa maailmanloppua, mutta he erehtyivät kerta toisensa jälkeen odotuksissaan.

Pitää siis uskaltaa mennä kirjoitusten taakse ja keskittyä nyt eletävään elämään.

Tänä vuonna ilmestyneessä *Valo ja pimeys* (Teos) -kirjassa Riekkinen huomauttaa, ettei tieto ole uskon pahin vihollinen, päinvastoin.

Entä jos oppimamme uskomusjärjestelmä siirrettäisiin hetkeksi syrjään, Riekkinen kysyy. Hän näkee valopilkkuja tutkimuksen saralla.

– Ei vaadita, että ollakseen kristitty pitää omaksumaa antiikkina maailmankuva, 2000 vuotta vanhat uskonnolliset näkemykset ja 300-luvun uskontunnustukset sellaisenaan.

Vaatii uskonhyppyä ajatella asioita uudesta näkökulmasta, keskustella, käydä dialogia ja perustella, miksi näen asian näin, ja todeta, että voi sen noinkin ajatella.

– Ja minä väitän, että silloin alkaa tapahtua myönteisiä asioita! Virtaavat vedet lähtevät liikkeelle, raikkaat lähteet rupeavat pulppuamaan, Riekkinen innostuu.

Rakkautta kaikissa väreissä

Kirjaimellisesti Raamattua lukeville hän toivoo henkistä avartumista, esimerkiksi evoluution ja luonnon monimuotoisuuden ottamista vakavasti.

– Tämä koskee myös ihmiskuvaa, jonka parissa kirkko tekee työtään.

Keskusteluissa erään luonnontieteeseen perehtyneen ystävänsä kanssa Riekkinen on tullut vaakuuttuneeksi siitä, ettei ole kahta samanlaista ihmistä – myöskään seksuaalisuuden suhteen.

– Tämähän on luomistyön rakkautta. Sen takia sellaisissa herätysliikkeissä, joissa asetetaan ehtoja armolle, on mukana ihmisen vallankäyttöä.

– Emme myöskään ole ottaneet Paavalin karismaoppia tosissaan. Sen mukaan jokaisella ihmisellä on annettavaa ja rakennettavaa Kristuksen ruumiin eli kirkon rakennukseksi. Ketään ei tule väheksyä ja syrjiä.

Kirkko ei saa olla ahtaasti ajatteleva laitos, vaan sen pitää nähdä oma hengellinen tehtävänsä.

– Nyt pidetään kynsin hampain kiinni esimerkiksi vihkiöikeudesta. Se kuuluu kuitenkin maalliselle esivallalle, joten miksi emme antaisi valtion hoitaa vihkimiset.

Sen sijaan kirkon tehtävänä on siunata kaikkia liittoja ja ihmisiä, jotka sitä pyytävät, eikä asettaa sille rajoja, Riekkinen linjaa.

– Kirkon pitäisi mennä julistuksessaan ihminen ja armo edellä.

Lihoineen ja luineen?

Valo ja pimeys -kirja päättyy hahmotelmaan uudesta uskontunnustuksesta.

– Sitä ei ole tarkoitus opetella ulkoa, vaan se osoittaa suunnan, johon oma uskoni tänä päivänä minua vie. Ei ole tarkoitus tinkiä Jeesuksesta tai Jumalasta, mutta ne tulee ymmärtää uudella tavalla.

Raamatun kirjoittajat tekivät tekstinsä oman aikansa totuuskäsitysten, maailmankuvan ja uskomusjärjestelmän puitteissa.

– Esimerkiksi pahalaisen hahmo tuli mukaan Raamattuun vasta 100-luvulla ennen Kristusta. Samalla mielikuvitukselliset opit demoneista antoivat mahdollisuuden selittää ympärillämme olevaa pahuutta.

Riekkinen huomauttaa taipumuksen pahaan olevan meissä niin voimakas, että se pitää huolen itsestään. Sen sijaan kannattaa ruokkia taipumusta hyvään.

Alun pitäen Vanhaan testamenttiin ei kuulunut askarrella myöskään kuoleman jälkeisen elämän kanssa. Vasta maanpakolaisuusajan jälkeen 200-luvulla eKr. opit taivaasta ja helvetistä, viimeisestä tuomiosta ja ylösnousemuksesta löysivät tiensä juutalaiseen uskonnollisuuteen.

– Monet ajattelevat ylösnousemuksesta, että ihmisten ruumiit nousevat ylös. Paavali sanoisi, että se on järjetöntä (ks. 1. Kor 15). Ei ylösnousemus tarkoita, että ruumiit nousevat ylös, lihoineen, nahkoineen ja tekonivelineen, vaan se merkitsee uutta asiain tilaa, uutta tiedostamista.

Jumalakuva avartuu

Riekkisen jumalakuva onkin vähitellen avartunut.

– Entisessä teistisessä jumalakuvassa Jumala ajatellaan jonkinlaiseksi olennoiksi, joka silloin tällöin puuttuu maailman kohtaloihin, mutta ei esimerkiksi lopeta Ukrainan sotaa tai Gazan kansanmurhaa. Se kun on meidän ihmisten tehtävä: viljellä ja varjella luomakuntaa.

Riekkisen esittelemässä pan-en-teistisessä jumalakuvassa Jumala on läsnä kaikessa.

– Hänessä me elämme, liikumme ja olemme. Jumala on se dynaaminen alkuvoima, energia, joka pisti tämän evoluution alkuun. Sen takia Jumala on rakkauden ja olemisen lähde, sisimmässämme ja keskuudessamme.

Ensi vuonna 80 vuotta täyttävällä Riekkisellä on takanaan 53 vuoden pappisura. Uskon asioita hän muistaa miettineensä kouluvuosista asti.

Wille Riekkinen toivoo, että ihmiset lukisivat hänen kirjansa ja kommentoisivat niitä vasta sen jälkeen.

Ylönousemus tarkoittaa uutta asiain tilaa, Wille Riekkinen muotoilee. Tässä hän puhuu pääsiäisestä nuorille vuonna 2007.

– Jo opiskeluaikana piirsin vihkoihini kysymysmerkkejä, mutta en oikein uskaltanut kysyä piispoilta ja professoreilta. Eläkkeellä on ollut aikaa ajatella, ja nyt olen purkanut kysymyksiä näihin kahteen kirjaan, jotka toivon mukaan ovat trilogian kaksi ensimmäistä osaa. Halusin saada selville, mitä itse pohjimmiltaan ajattelen näistä perimmäisistä kysymyksistä.

Kolmannen osan on tarkoitus käsitellä Jeesuksen elämää.

– Jos Jumala suo, se jonain päivänä ilmestyy. Oliko Jeesus Jumala vai ihminen? Tämä oli yksi jo opiskeluaikoina kiusanneista kysymyksistä.

– Jeesuksen julkinen toiminta oli hyvin lyhyt, ja siitä tiedetään lähteistä, jotka on kirjoitettu 40–70 vuotta Jeesuksen kuoleman jälkeen. Muistikuvat

rikastuivat vähitellen, ja profiili nousi. Johanneksen evankeliumissa – joka on kirjoitettu noin vuonna 100 jKr. – Jeesus on jo Jumala.

– Itse katson, että Jeesus on tien näyttäjä, profeetta, parantaja, viisauden opettaja ja tie Jumalan luo. Tien osoittajana ja tienä hän on kristityille erittäin tärkeä, joskaan ei ainut.

Uusi testamentti sisältää myös näkemyksiä siitä, miten ensimmäiset evankelistat ne selittivät. Sen vuoksi meillä on neljä toisistaan poikkeavaa evankeliumia.

– Uuden testamentin teksteistä paljastuu tarpeeksi, että Jeesuksesta voidaan puhua sekä historiallisena henkilönä, viisauden opettajana, ihmeiden tekijänä että vapahtajana. Hän opetti luottamaan kaikessa Jumalan huolenpitoon.

– Kannattaa siis edelleen pyydellä, että ”neuvo minulle tiesi, opeta minulle polkusi”, hän lainaa psalmeja 25.

Kirjoistaan Riekkinen on saanut myönteistä palautetta etenkin Raamatun selitysofin eli eksegetiikan asiantuntijoilta. Yllättävän paljon ruusuja on tullut myös milloin kauppakeskuksessa, milloin torilla tai kesäjuhlilla. Toki risutkin ovat tulleet tuiksi.

– Yleensä negatiivinen palaute perustuu täysin erilaiseen vakaumukseen. Mutta vakaumuksistakin pitää voida keskustella.

Kysele Riekkiseltä

Riekkistä voi tulla tenttaamaan Tampereen kirjafestareille marraskuun viimeisenä viikonloppuna. Tuolloin 29.11. hän puhuu myös Uskonklubin tapahtumassa Aleksanterin kirkon kryptassa kello 18–20. Tilaisuutta isännöi Jussi Holopainen.

Uusi uskontunnustus: siltalehti.fi

Luonto ja liikunta sydäntä lähellä

VUONNA 2020 Riekkinen palkittiin liikuntakulttuurin ja urheilun hyväksi tehdystä työstä opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämällä ansioristillä.

Hän oli Kirkon liikunta- ja urheiluneuvottelukunnan puheenjohtaja vuosina 2008–2012. Riekkisen

piispantarkastuksiinkin liikunta kuului. Hän on toiminut aktiivisesti NMKY-liikkeessä, niin Suomessa kuin kansainvälisestikin.

– Namikassa ihminen ymmärretään kokonaisvaltaisesti: ruumis, sielu, henki. Jos meistä riippuu,

noista kaikista kannattaa pitää hyvä huoli.

Lajeista sydäntä lähinnä ovat jalkapallo ja jääkiekko, joita Riekkinen on valmentanut pitkään. Henkisenä valmentajana hän toimi muun muassa KuPS-Volleyssä 90-luvulla.

– Purjehduksesta on kuitenkin ainut SM-mitali, Riekkinen vinkkaa pilke silmäkulmassa.

Emerituspiispa on eränkävijä ja pystykorvan kanssa metsästäjä. Erävesillä liikkuuakin yhdessä Seppo Sirkkan kanssa valmisteilla oleva kirja.

– Luontoa minä rakastan. Metsästys on mitä parhainta luonnonsuojelua, kun se tehdään sovitulla tavalla, kiintiöitä noudattaen.

Vehka Kurjenmiekka totesi taannoin kolumnissaan, että Jeesuskin voisi istua Mannerheimintien (Kirkko ja kaupunki, 9.6.2025).

– Elokapinalla on vahva viesti. Toimintamuodoista voidaan toki keskustella, mutta voi olla, että jos mikään muu ei auta, on aika tehdä jotain radikaalia mutta rauhanomaista, Riekkinen miettii.

Sen avulla saadaan planeettaamme koskeva huoli tehokkaasti esille.

– Ihmisen kannattaa pitää itsestään ja läheisistään hyvä huoli, mutta tuon huolenpidon tulee kohdistua myös koko luomakunnan tilaan. Sille on tilausta juuri nyt.

Kuva: Asta Kettunen

Luonteva osa ihmisyyttä on hengellisyys. Sen hoitamiseen voi käyttää tukena vaikka tätä ”maailman vanhinta kännykkämallia”, toteaa Wille Riekkinen.

Bertha, Yasintha ja Baraka eivät ole luovuttaneet. Ahkeralla toiminnalla ja saamiensa neuvojen avulla he ovat saaneet koulun ympäristöä vehreämmäksi ja samalla tuotettua syötävää.

Voimme oppia, ettei kannata luovuttaa

Ympäristö on meidän, pitääkäämme siitä huolta. Tämä on Shagihilun alakoulun ympäristöryhmän laulu pohjois-Tansaniassa.

”Mekin kuolemme, kun puut kuolevat. Istutamme puita ja keräämme roskat. Näin kun saarnamme, kaikki muuttuu paremmaksi”, viestivät koululaiset.

Koulun yhteistyö Suomen Lähetysseuran ja Suomen ulkoministeriön tukeman TCRS-järjestön Ilmastokeskätävät yhteisöt Tansaniassa -hankkeen kanssa alkoi viitisen vuotta sitten. Kerhossa on jäseniä eri luokilta.

Kuumuuden takia vettä on säästeltävä ja puiden taimille annettava juotavaa tippa kerrallaan. Oppilaat oppivat myös pienellä puumäärällä toimivan uunin rakentamista, alueen siistimistä, käsien pesua ja terveellistä ruokavaliota.

– Pellon rakensimme oppilaiden ja heidän perheidensä kanssa yhdessä. Enemmän ja enemmän on opittu siitä, miten huolehdimme ympäristöstä. Tiedot ja taidot ovat levinneet myös kyliin, ja on opittu ennakoimaan suuria muutoksia, kertoo ympäristötiedon opettaja **Taminu Fuad**.

Luokissa ja käytännön toiminna pidetään huolta siitä, että jokainen op-

Lähetysyhteistyö

pilas istuttaa vuosittain ainakin yhden puun. Tähän mennessä alueelle on istutettu jo noin 400 puuta. Aikeena on istuttaa vielä tuhat lisää.

– Yritämme myös saada ympäristöömme luontoystävällistä teknologiaa, jota on helppo saada ja joka sopii yhteisölle. Haluamme sitoa perheet ja yhteisöt kampanjaan.

Kerhon toimien avulla koulun ympärille on saatu lisää vihreyttä.

– Koko koulun alue on vihertynyt projektin ansiosta. Viisi vuotta sitten ei olisi voinut kuvitella, että toukokuussa voisi olla näin vihreää, tai että puita voisi istuttaa kuivana aikana, 427 oppilaan koulun rehtori, **Consolatha Ng’wipagi** iloitsee.

Vaikka sadevesi kerätään tarkoin talteen, haaveissa on oma kaivo. Siihen tarvittaisiin työvälineitä. Myös lisää asiantuntemusta ja oman pienen ympäristöaseman tukea kaivattaisiin, sillä peltoalaa on tarkoitus laajentaa.

Eläimet voivat syödä sadon

13-vuotias **Bertha** kertoo heinien pitävän kosteuden pinaatintaimien ympärillä. 11-vuotias **Baraka** puolestaan sanoo, että taimista on huolehdittava joka päivä. Muuten aurinko näännyt-

”Istuta puita, pysäytetään kuivuus”. Lisää kuvia: siltalehti.fi

täisi ne, tai lehmät söisivät sadon. Kerholaiset tulevatkin koululle aamuisin muita lapsia aikaisemmin.

– Kaikista jätteistä voi tehdä jotain, eikä pidä laittaa niitä roskiin, Bertha mainitsee.

Sairaanhoitajan ammatista haaveileva 12-vuotias **Yasintha** esittelee appelsiinipuun, akaasian ja tamarin-din taimia. Osa kasveista käytetään hyödyksi koulussa, mutta satoa myös myydään.

Kuvat ja teksti: **Asta Kettunen**

Toimittajalta:

Kuulen niiden kommenttien lisääntyvän – Suomessakin – joiden mukaan yksittäisten ihmisten teoilla ei ole merkitystä ilmastomuutoksen edessä. Mutta tekemättä jättämällä emme ainaakaan saa mitään aikaan, ja toimiminen myös voimauttaa. Tansanian lapset ja nuoret yrittävät parhaansa, miksemme mekin.

Kuva: Uusi Verso

Uuden Verson johtava pastori Ralf-Eerik Friman ja koordinaattori Marika Salo kutsuvat juhli-
maan yhteisön 20-vuotista taivalta.

Uusi Verso juhlii 20-vuotista taivaltaan

TAMPEREEN SEURAKUNTIEN Uusi Verso täyttää 20 vuotta, ja merkkipaalua juhlistetaan torstaina 4. lokakuuta yökerho Ilonassa. Luvassa on elävää musiikkia, tuttuja kasvoja vuosien varrelta ja ennen kaikkea yhteisöllistä juhlaa.

– Juhlimme Jumalan valtakuntaa, yhteistä elämää ja sitä, että Jumala on siunannut ja antanut kasvua yhteisölle, kertoo Uuden Verson koordinaattori **Marika Salo**.

Uusi Verso sai alkunsa Tampereen seurakuntien nuorten aikuisten yhteisönä, mutta se on vuosien varrella kasvanut kaikenikäisten hengelliseksi kodiksi. Nuoret aikuiset ovat edelleen toiminnan ytimessä.

– Iloitaan siitä, että tällainen seurakun-

taperhe on olemassa. Toivotaan, että Uusi Verso jatkaa kasvuaan ja tarjoaa tilaa Jumalan ja ihmisten kohtaamiselle myös tulevaisuudessa.

Yhteisö on kasvanut paitsi määrällisesti myös hengellisesti.

– On saatu kasvaa yhdessä Jumalan tuntemisessa. Uusi Verso tarjoaa yhteisöllisyyttä, joka on paljon enemmän kuin pelkkä messu. Seurakuntalaiset ovat aina aktiivisesti mukana toiminnan toteuttamisessa, sanoo Salo.

Uusi Verso 20 vuotta -juhlat 4.10. kello 18–22 yökerho Ilona. Ilmoittautuminen: osoitteessa uusiverso.fi/20v

Hoivapalvelut | Kotipalvelut | Omaishoidon vapaa
Muistihoiva® | Ystäväpalvelu ja ulkoiluapu
Lapsiperheiden kotipalvelut | Vammaisten palvelut

Vivo Hoivasta
apua omaan kotiin
vanhuksille, vaka-
vasti sairastuneille,
omaishoitajille,
lapsiperheille ja
vammaisille.

 tampere@vivohoiva.fi

 010 850 9520

 www.vivohoiva.fi

Tilaa Askel – saat lahjaksi
yhdessä Kotimaa-lehden

3 kk
määräaikainen

19€

Skannaa ja tilaa

<https://esuite-kotimaa.atexsoftware.com/add-to-cart/2151>

asiakaspalvelu@kotimaa.fi 020 754 2333

Oletko hyvä kuuntelija?

Kirkon keskusteluapu etsii uusia päivystäjiä

Koulutus uusille vapaaehtoisille alkaa 16.9.

ja kestää viisi arki-iltaa.

Sen jälkeen voit toimia puhelin- tai chatpäivystäjänä tai vastata nettikirjeisiin.

Päivystysvuoro on kerran kuukaudessa ja sen voi hoitaa kotona.

Tehtävä edellyttää empaattista asennetta ja vakaata elämäntilannetta.

Vapaaehtoiseksi haluavat haastatellaan ennen koulutuksen alkua.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut:
toiminnanohjaaja Laura Tuhkanen-Jukkola
040 804 8388, laura.tuhkanen-jukkola@evl.fi

**Kotona
Asuen**
SENIORIOIVA

050 472 2830
KotonaAsuen.fi

**Luotettavaa apua kotiin
jo vuodesta 2008**

- Kumppanuutta ja seuranpitoa
- Alzheimer ja muistihoivaa
- Henkilökohtaista hoivaa
- Viriketoimintaa
- Ruoanvalmistusta
- Kodinhoidollista avustusta
- Asiointi- ja kuljetusavustusta

**Ilmoita
Sillassa**

Juha Kurvinen

p. 040 665 5983

juha.kurvinen@kotimaa.fi

Kati Kinnunen

p. 044 491 3199

kati.kinnunen@kotimaa.fi

**TAMPEREEN
RAUHANYHDISTYS RY.**

Nekalankulma 1, Tampere

**Seurat
pääsääntöisesti
keskiviikkoisin ja
lauantaisin klo 19
sekä sunnuntaisin
klo 16 ja 18.**

Ajantasaista toimintakalenteria
ylläpidetään internetsivuilla,
joista seurat on
myös kuunneltavissa:
tampereenrauhanyhdistys.fi

Ev.lut. kirkon
lestadiolainen herätysliike
†ESIKOISET

Seurat ja pyhäkoulu

Sunnuntaisin klo 15
(myös verkossa)

Tervetuloa!

Uudenkylän srk-talo,
Ali-Huikkaantie 13b, Tre
www.esikoiset.fi

Herättäjä-Yhdistys

ke 17.9. klo 18 Runoseurat

Emmauksessa, Seurakun-
tien talo, Näsilinnankatu 26
(2. krs.) Voit ottaa mukaasi
runon, jonka haluat jakaa
muillekin.

Seuraa ilmoittelua
www.h-y.fi/tapahtumakalenteri
sekä facebook-ryhmässä
"Tampereen seudun körtit"

Ruokapankki 30 vuotta: Lahjoitusvarat mahdollistavat monipuolisen avustuskassin

Vähävaraisten ja vaikeassa elämäntilanteessa elävien tamperelaisten ihmisten avun tarve on kasvanut nyt jo kolmatta vuotta peräkkäin.

Tampereen seurakuntien Ruokapankki on alkuvuoden aikana toimitanut ruoka-apua jakopisteisiin keskimäärin 15 400 avustusta kuukaudessa. Kesäkuussa hakijoiden määrä edelleen kasvoi.

Syyskuussa tulee kuluneeksi 30 vuotta Ruokapankin perustamisesta. Nykyisin se on valtava logistiikkakeskus, jossa viikoittain työskentelee noin sata ihmistä. Heistä suurin osa on vapaaehtoistyöntekijöitä.

Ruokapankki toimittaa elintarvikkeita sekä Tampereen seurakuntien omille jakelupaikoille että yhteistyökumppaneiden jakopisteisiin, yhteensä 35 paikkaan. Muita toimijoita ovat muun muassa Suomen Punainen Risti, Nauha ry ja diakoniajärjestö Via-Dia Pirkanmaa.

Lisäksi hävikkiruuasta valmistettuja aterioita tarjotaan kaupunkilaisille Tampereen seurakuntien edullisissa yhteisruokailuissa sekä Kierto-ravintolassa. Jaossa on myös maksettomia välipaloja.

Kauppojen hävikkiruoka on vä-

hentynyt, eivätkä auttajat voi enää toimia pelkästään lahjoitushävikin varassa. Kasseihin ostetaan elintarvikkeita lahjoitusvaroilla, jotta ihmisille saadaan ravitsevaa ja monipuolista ravintoa.

– Olemme ostaneet tammi-toukokuun aikana ruokaa noin 170 000 eurolla. Tästä summasta noin 100 000 euroa on meille lahjoituksena saatuja varoja, kertoo Tampereen seurakuntien Ruokapankin toiminnanjohtaja **Marja Palkonen**.

Ruokapankilla on käytössä tuoteostoihin varoja kolmesta lähteestä: Tampereen seurakuntien omassa budjetissa diakoniseen avustamiseen varatut rahat, Tampereen kaupungin avustus elintarvikeostoihin sekä lahjoituksista saatavat varat.

– Ilman lahjoitusvaroja ja osto tuotteita puolet näistä ihmisistä jäisi auttamatta, ja ruokakassi olisi paljon kevyempi, toteaa Palkonen.

Lahjoituksia toivotaan ympäri vuoden

Toivomus onkin, että tamperelaiset yritykset ja yksityishenkilöt edelleen olisivat tukemassa Ruokapankkia.

– Hienoa on, että ihmiset edelleen jaksavat lahjoittaa, joskin määrät ovat pienentyneet. Joulua kohti lahjoitukset lisääntyvät. Rahaa kuitenkin tar-

vitaan ympäri vuoden, joten olisi toivottavaa, että ihmiset muistaisivat vähävaraisia ihmisiä muulloinkin kuin jouluna.

Viime vuonna suurimman kerta-lahjoituksen Ruokapankille teki Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva, joka lahjoitti 21 000 euroa. Turva on pitkäaikainen lahjoittaja, sillä yhtiö lahjoitti Ruokapankille viime vuonna jo viidennen kerran.

Sodexo-ravintolat lahjoittaa hävikkiä Ruokapankille. Hervannassa toimivien Hermia 5 - ja Hermia 6 -ravintoloiden lisäksi uusina lahjoittajina aloittavat yliopistoravintola Linna sekä Kulmasarvis.

Ruokapankki ottaa vastaan myös tuotelahjoituksia. Kaikki kaupan ja

Marja Palkonen toivoo, että yritykset ja yksityishenkilöt edelleen tukisivat Ruokapankkia.

elintarviketeollisuuden syömäkelpoiset hävikkituotteet ovat tervetulleita. Myös hygieniatuotteille ja vessapaperille on aina kysyntää.

Iso huoli ihmisistä

Toiminnanjohtajan mukaan Ruokapankki toimii nykyisin jo kapasiteettinsa äärirajoilla. Vaikka ihmisten avun tarve tuntuu vain lisääntyvän, logistiikkakeskus ei kykene enää lisäämään avustusten määrää.

– Yhteiskunnallisen tilanteen takia ihmisten vähävaraisuus näyttää vain kasvavan, ja heidän elämästään voi tulla näköalatonta. On pelottavaa, jos toivo paremmasta tulevaisuudesta katoaa.

– Minulla on kova huoli ihmisten puolesta, ja siitä, millaisen jäljen köyhyys jättää heihin. Eriarvoistuminen kasvaa.

Huolestuttavaa on myös uusien ihmisten ilmaantuminen avun piiriin.

– Jonoissa on esimerkiksi maahanmuuttajataustaisia ihmisiä, joilla ei ole töitä tai jotka eivät pysty elättämään perhettään pienellä palkallaan. Lisäksi on suuri joukko kantasuomalaisia nuoria, jotka voivat huonosti. Ruoka-avussa nähdään koko elämän kirjo, ja ihmisillä on monenlaisia ongelmia.

Marja Palkonen on luotsannut

”Olen aina ollut köyhä”

ARVOSTAN todella paljon, että kirkko auttaa ja jakaa ruoka-apua ihmisille. Kirkko on aina auttanut ihmisiä – niitäkin, joita kukaan muu ei enää auta, miettii **Texina Ääripää**, joka on ollut Tampereen seurakuntien ruoka-avun piirissä vuodesta 2004 RuokaNyssen aloittaessa toimintansa.

Ääripää on koulutukseltaan eläintenhoitaja ja koiraohjaaja. Useita leikkauksia vaatineen vakavan suolistosairauden vuoksi hän on ollut pitkäaikaisytytön ja osan aikaa työkyvytön jo yli kymmenen vuotta.

– Välillä olen kuitenkin pystynyt osallistumaan kuntouttavaan työtoimintaan, jossa olen toiminut maahanmuuttajien ohjaajana. Olen myös suorittanut osatutkinnon lähihoitajan tutkinnosta. Lehtäkin olen jakanut ja toiminut Rajaportin saunan lämmittäjänä palkkatuella.

Ääripään mukaan hän on ollut syntymästään asti

köyhä. Ruokajonot tulivat tutuiksi jo 13-vuotiaana, kun hän oli isänsä kanssa leipäjonossa Pieksämäellä. Lapsuudenperhe sai usein muutakin tukea seurakunnalta.

– Olen tottunut köyhyyteen, ja olen tähänkin asti pärjännyt. Meillä on aina ollut ruokaa ja vaatteita. On parempi niin, että on aina ollut köyhä kuin että olisi tottunut isoihin tuloihin, jotka sitten yhtäkkiä putoaisivat, miettii teini-ikäisen lapsen äiti.

Texina Ääripäällä on Tampereen seurakuntien diakoniatyöntekijän lupa hakea elintarvikkeita joka toinen viikko Ruokapankin Puodista. Lisäksi hän käy satunnaisesti yleisissä ruokajaoissa Lielahdessa ja Tesomalla.

Moni käy ruokajonossa

Ääripää on tyytyväinen Puodin asiakas.

– Siellä saa itse valita tuotteet, ja niissä on yleen-

sä hyvin vielä päiväystäkin jäljellä. Isoin säästö tulee kahvipaketista ja vihanneksista.

Ääripäällä on gluteeniton ruokavalio, mutta Puodista hän voi valita myös tavallista ruokaa lapselleen.

– Minulle tulee tauko Puodissa asioimiseen elokuussa. Ymmärrän sen, koska avun tarvitsijoita on paljon.

Ääripää ei ole koskaan tuntenut häpeää ruoka-avun hakemisesta.

– Isäkin aina sanoo, että hän on aina ollut köyhä, mutta elämä kannattelee. Toisaalta nykypäivänä vähävaraisuus on yleistynyt, ja monilla on vaikeaa. Niin moni käy ruokajonoissa, että se ei ole enää mitenkään ihmeellistä.

Ääripään perhe tulee muutenkin toimeen vähällä. Säästöystyistä ja ympäristön takia esimerkiksi vaatteet ja jalkineet hankitaan lähes aina kierrätyksestä.

Annukka Sultsi jakoi jäätelöä Ruokapankin Puotiin jonottaville asiakkaille heinäkuunäpä.

Ruokapankkia kuutisen vuotta, ja pestiin on sisältynyt vaikeita vuosia koronapandemian, Ukrainan sodan ja laman takia.

– Haasteista huolimatta Ruokapankki on pystynyt auttamaan vähävaraisia ihmisiä yhteistyökumppaneidensa avulla. Henkilökunta kohtelee kaikkia ihmisiä ystävällisesti ja kunnioittavasti. Tämä on ollut hieno ja pysäyttävä matka kaikkien näiden kohtaamiini ihmisten kanssa, miettii Marja Palkonen, joka jättää tehtävänsä tammikuussa ja siirtyy eläkkeelle.

Juhlavuonna paljon tapahtumia

Ruokapankin toiminnanjohtaja kiittääkin kaikkia lahjoittajia, kumppaneita sekä etenkin Tampereen kaupunkia hyvästä yhteistyöstä vuosien varrella.

– Odotteleminen uutta pormestaria vierailulle Ruokapankkiin syksyllä juhluvuoden kunniaksi, kutsuu Palkonen.

Yksi juhluvuoden tapahtumista on Lemmikkien leipäjäono, joka järjestetään 11. syyskuuta kello 17 Aleksanterin kirkolla. Siellä jaetaan lemmikkieläinten ruokaa 400 hakijalle. Lahjoittajana on Prima Pet.

– Tosi monella vähävaraisella ihmisellä on lemmikkieläin, joka voi myös olla omistajansa ainoa ystävä. Haluamme taloudellisesti helpottaa vähävaraisia lemmikin omistajia. Lisäksi omistajilla ja lemmikeillä on mahdollisuus päästä yhteiseen valokuvaan.

– Ruokapankki huomioi ruoka-apun saajia monin tavoin ja tilaisuuksin tämän syksyn aikana juhluvuoden kunniaksi, lupaa Palkonen.

Teksti: **työryhmä**

Kuvat: **Rami Marjamäki**

Ruokapankki 30 vuotta

- Suomen ensimmäinen ruokapankki, joka perustettiin Tampereen seurakuntien diakoniajohtokunnan esityksestä yhteisen kirkkoneuvoston päätöksellä 28.9.1995. Palkittiin Vuoden seurakuntatekona samana vuonna.
- Tampereen seurakunnat aloitti työttömien ruokailut 1990-luvun laman vuoksi jo vuonna 1992.
- Vanha linja-auto RuokaNysse kuljetti ruokakasseja vähävaraisille kaupunkilaisille vuosina 2004–2019.
- Ruokapankin logistiikka-keskus sijaitsee Tampereen Nekalassa, Ahlmanintie 59.
- Ruoka-apun pysäkkien lisäksi ruokaa jaetaan Puodissa (Kuoppamäentie 10), missä ruoka-apun saajat voivat itse valita elintarvikkeita diakoniatyöntekijän myöntämällä luvalla. Puoti palvelee 120–150 taloutta päivässä, ja se on avoinna keskiviikkoisin ja torstaisin.
- Lisätietoja Ruokapankille lahjoittamisesta ja ruoka-avusta: tampereen-seurakunnat.fi/ruokapankki
- Lähteet: Voitto Silfverhuth: *Tampereen seurakunta-historia 2*, Silta 8/2019

– Paikkaan myös vaatteita moneen kertaan, ja teen mekkoja. Ompelen käsin, ja se on hyvin meditatiivista.

Moni on huolestunut maamme yhteiskunnallisesta tilanteesta ja hallituksen leikkauksista.

– Itse kuitenkin olen hyvin kiitollinen, kun ajattelen, mitä kaikkea hyvää olen saanut. Arvostan tosi paljon suomalaista hyvinvointivaltiota ja terveydenhoitoa. En esimerkiksi ole joutunut kustantamaan itse leikkauksiani ja lääkkeitäni. Jos asuisin Yhdysvalloissa, olisin varmaan jo kuollut, pohtii Ääripää.

Ääripää arvostaa kirkkoa ja sen jakamaa ruoka-apua.

– Iso kiitos, että on tällainen palvelu. Se tulee todella tarpeeseen monille ihmisille.

Myös kirkon sanoma armollisuudesta ja lähimmäisenrakkaudesta on lähellä hänen omaa arvo maailmaansa.

Kirsi Airikka

Texina Ääripää on tyytyväinen Puodin palveluun, koska tuotteet saa valita itse.

Soittamisen ilo kuuluu kauas

Finlaysonin kirkossa soi kesällä elävä musiikki, kun nuoret kesäsoittajat esiintyvät vierailijoille. **Veikko Vuorio**, 16, tulee iloisesti vastaan Finlaysonin kirkossa vetopasuuna kädessään.

Finlaysonin kirkko toimii Lasten katedraalina ja Suomen ainoana lasten omana tiekirkkona, joten siellä käy erityisen paljon myös pieniä vieraita.

Työ tuo iloa sekä soittajalle että kuulijoille.

– Kiva saada ihmiset innostumaan soittamalla heille. Moni kiittelee lämpimästi, ja siitä tulee tosi hyödyllinen olo.

Soittaminen on Vuoriolle tapa kehittyä ja ilmaista itseään.

– Soittaessa vaihtoehtoja on lukemattomia. Voit aina vaan sukeltaa syvemmälle erilaisiin musiikkityyleihin -ja teoksiin, hän kuvailee.

Vuorio innostui pianosta isoveljensä jalanjäljissä jo viisivuotiaana, ja koronan alkaessa hän päätti opetella pasuunan soiton.

– Pasuunaa soittaessa pitää olla tosi tarkkana viireen kanssa. Jos veto on vähänkään väärässä kohdassa, se voi kuulostaa jo riitelevältä.

Vuorio opiskelee Hatanpään lukion musiikki- ja musiikkiteatterilinjalla, soittaa orkesterissa Pirkanmaan musiikkiopistossa ja esiintyy mielellään Mesukylän seurakunnan nuortenilloissa. Hän odottaa innokkaasti Jatkis-leiriä, jossa pääsee soittamaan bändissä isolle yleisölle.

– Siellä on vähän sellanen festarimeininki.

Kesäsoittajan työ vaatii nopeaa reagointia ja monipuolista osaamista. Vuorio on lähiaikoina harjaantunut erityisesti prima vista -soittoon eli nuottien lukemiseen ensisilmäykseltä.

– Se on taito, josta on tässä työssä hyötyä, sillä ihmiset saattavat pyytää mitä tahansa kappaletta.

Vuorio haaveilee urasta musiikin parissa ja suhtautuu siihen toiveikkaasti.

– Työkseen soittaminen tuntuu ihan mahdolliselta, kunhan tekee monipuolisesti asioita. Kyllä mä tykäisin, että voisin soittaa aina – ja saada siitä rahaakin.

Nuoresta miehestä näkyvät elämänilo ja intohimo musiikkia kohtaan. Ilon lisäksi soittamisessa korostuu kuitenkin pitkäjänteinen harjoittelu, jossa oikeatietä onneen ei ole.

– Mullakin on niitä päiviä, että en mä nyt jaksaisi harjoitella, mutta loppujen lopuksi se taito karttuu vaan sillä, kun tekee vaan toistoja ja toistoja.

Hän korostaa, että mitään ikärajaa soittamisen aloittamiselle ei kuitenkaan ole.

– Musiikkia voi ihan kuka vain soittaa, ja kaikista taustoista voi aloittaa. Aina voi löytää itsestään uusia kykyjä.

Lopuksi Vuorio säestää lempivirttään *Kosketa minua henki* pianolla yhdessä viulistikollegansa kanssa. Virren sanoissa mainitut elämän suunta ja tarkoitus vaikuttavat hänelle musiikin kautta löytyneen.

Teksti: **Hilla Vuorinen**

Kuva: **Rami Marjamäki**

Finlaysonin kirkon kesäsoittaja Veikko Vuorio soittaa pasuunaa ja pianoa ja haaveilee musiikkiurasta.

Peräkontti- kirppiksen myyntipaikoista kisasi lähes 1200 innokasta

KESKUSTORILLA vietetään perinteistä Peräkonttikirppistä 14. syyskuuta. Myyntipaikat jaettiin elokuussa arvonnassa. Myyjiksi halukkaita oli liki 1200 ihmistä, joista onni suosi vain pientä osaa.

– Halukkaita on moninkertaisesti enemmän kuin myyntipaikkoja, sillä Keskustorilla on rajallisesti tilaa, kertoo Tampereen seurakuntien vapaaehtoistoiminnan koordinaattori **Reija Jarkkola**.

Autoilla saapuville myyjille on toistaiseksi varattu noin 250 paikkaa. Pyörällä tai jalan saapuville on noin 80 pyöräpaikkaa Vanhan kirkon vieressä sijaitsevassa Kirjastonpuistossa.

Vierailijoita Peräkonttikirppikselle saapuu tavallisesti noin kymmenen tuhatta.

Peräkonttikirppiksen tuotot ohjataan joka vuosi hyväntekeväisyyskohteeseen. Tuotto muodostuu myyntipaikkamaksuista ja vapaaehtoisten pitämästä kahviosta.

Tänä vuonna tapahtuman tuotot menevät Vanhan kirkon kohtaavaan auttamistyöhön. Vanha kirkko auttaa muun muassa yksinäisyydestä ja päihdeongelmista kärsiviä, työttömiä sekä taloudellisesti haastavassa asemassa olevia nuoria.

Kuva: Kaarina Lehtisalo

Peräkonttikirppiksen talkoolaiseksi voi vielä ilmoittautua osoitteessa reija.jarkkola@evl.fi.

– Vanha kirkko on keskellä kaupunkia osoittamassa Jumalan hyvyyttä. Pyrimme parhaamme mukaan auttamaan ihmisiä, jotka tarvitsevat apua, tukea tai etsivät merkitystä elämäänsä, sanoo Vanhan kirkon pappi **Olli Viljakainen**.

Tapahtuman järjestävät kaupunkilehti Moro yhteistyössä Tampereen seurakuntien, Ekokumppaneiden ja Pirkanmaan Jätehuollon kanssa.

Aino Koli

Peräkonttikirppis 14.9. kello 9–15 Keskustorilla

Lukijalta | Kirjoita mielipiteesi Sillan lukijapalstalle!

Onko seurakuntien metsää tarkoitus suojella?

Tampereen seurakuntayhtymän ympäristöohjelmassa todetaan, että ”Metsää uudistetaan varovaisesti, jatkuvan kasvatuksen menetelmää suositaan”.

Kun nyt viime huhtikuussa oli uutisointia (*Yle, Aamulehti* jne.) Teiskon noin 2 hehtaarin metsäalan istutustalkoista, jossa seurakuntayhtymä oli ensin teettänyt hakkuun, mietin sitä, miten tuo sopii tähän jatkuvan kasvatuksen periaatteeseen, johon pyritään siis sitoutumaan.

Ainakin uutisoinnin yhteydessä olleissa ilmakuvissa vaikutti siltä, että kyseessä on aika karu avohakkuuala. Miten siis ympäristöohjelma sopii tähän?

Mikäli tässä on, kuten kyllä oletan ja toivon, jokin hyvä syy avohakkuunäkymälle, olisi tärkeää jatkossa pitää huolta, että tällaisten uutisointien yhteydessä korostettaisiin seu-

rakuntayhtymän vastuullista metsästrategiaa. Osa uutisen kommentaista ei ollut nyt kovin mairittelevaa seurakunnillemme.

Tampereen seurakunnat on aikanaan tilannut metsäkartoituksen Luontoliitolta, ja raportit ovat ymmärtääkseni valmistuneet vuoden 2024 aikana. Millaisia raportit ovat, ja onko ajatuksissa näiden perusteella suojella tai pitää metsätalouden ulkopuolella jotain osaa seurakuntien metsäomaisuudesta (226 ha)?

Ville Vuolanto

Seurakuntayhtymän metsäsuunnitelma on voimassa vielä ensi vuoden. Tulevaksi kymmeneksi vuodeksi laaditaan uusi metsäsuunnitelma, jossa otetaan huomioon metsien käytön eri mahdollisuudet, erimuotoiset hakkuutavat sekä metsien suojelu.

Metsäsuunnitelman laadintaan nimetään työryhmä. Seurakuntayhtymän metsien hoito on osa hautauspalveluiden toimintaa.

Jyrki Lehtonen

Hautustoimen johtaja

Hengen leipää

Iltarukous kantaa läpi elämän

KUN OLIN LAPSI, minun ja siskojeni kesälomaan kuului yökyläily Mamman luona Kuusjoella. Jokavuotisen reissun perinteitä olivat lettukestit sekä käynti kirjastossa, leikkipuistossa ja hautausmaalla.

Kuusjoen hautausmaalla lepäsi Mamman edesmenneitä naapureita, tuttavita ja sukulaisia, joista Mamma kertoi meille tarinoita. Kävimme Papan haudalla kastelema kulkia, ja laskimme sankarivainajien hautakivet. Hautausmaakerroksen päätteeksi istahdimme penkille syömään keksejä ja juomaan mehua.

Hautausmaalla käyminen ei koskaan pelottanut minua, vaikka olinkin pieni lapsi. Mamman lempeä läsnäolo ja hyväksyvä suhtautuminen maallisen elämän päättymiseen rauhoittivat mieltäni. En oikeastaan tullut edes ajatelleeksi, että kuolemista olisi syytä pelätä.

JOUDUIMME HYVÄSTELEMÄÄN Mamman muutama vuosi sitten. Kuolinvuoteellaan hän pyysi nähdä kuvan sodassa kaatuneesta isästään, jonka oli nähnyt viimeksi pienenä tyttönä. Mamma tiesi lopulta pääsevänsä Taivaan kotiin. Hänelle kuolema ei merkinnyt kaiken loppua, vaan ikuista elämää ja rauhaa, jälleen näkemistä rakkaiden kanssa.

Käyn Kuusjoen hautausmaalla edelleen silloin tällöin. Enää mukana ei ole Mammaa, enkä pysähdy syömään eväitä penkille. Sankarivainajien hautakiviäkään en ole laskenut vuosiin. Yksi asia on kuitenkin pysynyt samana: rauha. Kun käyn hautausmaalla, Mamman kertomukset ja hänen lempeä ja hyväksyvä suhtautumisensa maallisen elämän päättymiseen palaavat mieleeni.

Kun löydän itseni pohtimasta oman elämäni päätepistettä, ja pelko ja epävarmuus valtaavat mieleni, yritän palauttaa tämän rauhan mieleeni. Yritän tavoittaa uudelleen Mamman lempeän läsnäolon, jonka ympäröimänä me lapsenlapset saimme kulkea ja ihmetellä hautausmaalla.

KANNAN MUKANANI monia Mamman opeista. Tärkein niistä on kuitenkin tämä: Lapsena opittu iltarukous kantaa läpi elämän. Siihen kiteytyvät rauha ja usko, joiden varaan Mamma laski elämänsä. Niistä tahdon itsekkin löytää eväitä elämäni ja matkani pään pohtimiseen. ”*Sijaltain jos en nousisi, Taivaaseen ota työkösi. Aamen.*”

Aino Koli

Tampereen seurakuntien viestintäharjoittelija

Kuva: Tuula Vartiainen

Sattumuksia kirkon kulmilta

Kuva: Museoaristo/ Historian kuvakoelema. Kustannusosakeyhtiö Otavan kokoelma

Aleksanterin kirkko – vai esimerkiksi Pyynikin?

Nimi vaihtoon?

Tovi sitten *Sillassa* keskusteltiin siitä, mistä Aleksanterin kirkon nimi on-kaan peräisin – eli viittaako se tsaa-reista ensimmäiseen vai toiseen.

No, pyhäkön nimi oli tapetilla myös vuona 1938, mutta eri mielessä.

Tiilitemppeli kävi tuolloin läpi mittavaa peruskorjausta, ja uusintavihkimisen lähestyessä pohdittiin, pitäisikö nimi samalla päivittää.

Asiasta oli aiemmin tehnyt aloitteen Aitosuomalainen kerho, jonka kandidaatti korvaajaksi oli ”Pyynikin kirkko”. Tuomiorovasti K. H. Seppälä taas oli ehdottanut ”Ristin kirkkoa”.

Muutokselle suopea *Aamulehti* kyseli loka-kuussa 1938 useilta ”seurakunnan arvovaltaisilta jäseniltä, papeilta ja maallikoilta” kantaa asiaan.

Vastaajat pääsääntöisesti puolsivat vaihdosta – tuskin sattumalta.

Käytössä ollut nimi katsottiin epäsovittavaksi, koska se oli valtiollinen ja viittasi huonossa huudossa olleeseen historian vaiheeseen. Rovasti K. Björklund totesi suoraan muutoksen olevan tarpeen, koska Aleksanteri ”muistuttaa meitä venäläisajasta”.

”Ristin kirkko” nähtiin mieluisana, koska symboli oli rakennukselle leimallinen: se esiintyi niin pohjapiirustuksessa kuin näyttävän tornin huipussakin.

Pastori Hirvonen huomautti, että termi sopi vastoinikäymisenkin merkityksessä: olihan kirkon risti pudonnut myrskyssä, ja remonttia oli viivästyttänyt raju tulipalo.

Avauksen synnyttämä ajatustenvaihto muistuttaa nykyajan historiadebatteja enemmän kuin vähän.

Aleksanterin tilalle ehdotettiin muun muassa Amuria ja Pietaria. *Kansan Lehti* virnuili, että Jaakoppi sopisi, olihan naapurissa sijainnutta elokuvateatteria kutsuttu omistajansa mukaan Iisakin kirkoksi. Näin isä ja poika saisivat pyhäköt lähelle toisiaan.

Soraaäniä esitettiin myös *Aamulehdessä*: pakinoitsija Salamooinin mukaan tsaariin viittaaminen oli aivan paikallaan, siinä määrin tämä oli maan kehitystä mahdollistanut.

Nimimerkki S–i taas katsoi, että keskustelu ilmensi tarvetta peitellä historian piirteitä – ”sellaisiakin, joissa ei ole mitään peiteltävää”.

Kun joulukuussa koitti päätöksen aika, kirkkovaltuustolle esitetty nimiehdotus oli muuttunut ”Pyhän Ristin kirkoksi”.

Aamulehden vyörytyksen näyttävyydestä huolimatta äänestys ei ollut läpihuutojuttu: uusi nimi hylättiin numeroin 24–13. ”Pyynikin kirkkoa” kannattaneiden tosin kerrotaan toivoneen, että heidän ehdotuksensa otettaisiin uudestaan käsiteltäväksi.

Asiaan ei kuitenkaan taidettu enää palata, ja Aleksanteri jäi silleen. Mutta tuli tienoolle ”Pyhä Ristikin” – kun Amuriin valmistui katolinen kirkko vuonna 1969.

Mikko Pollari

Lähteet:

Aamulehti 10.4.1933 & 12.10.1938 & 9.12.1938;

Kansan Lehti 14.10.1938.

Vanhan kirkon Pyhäkoulu sukeltaa Raamattuun

Kiinnostavatko kirkon sanoma ja Raamattu? Vanhan kirkon ja Pirkanmaan Piipaseuran yhteinen Pyhäkoulu sukeltaa Raamattuun ja pyhiin teksteihin.

Pyhäkoulun on tarkoitettu nuorille aikuisille ja aikuisille, jotka ovat kiinnostuneita pohtimaan Raamatun tekstejä yhdessä. Pyhäkoulussa voi myös suorittaa aikuisriippikoulun.

Pyhäkoulu tiistaisin kello 17–18.30

Vanhassa kirkossa. Ilta alkaa välipalalla.

- **9.9.** Raamattu: Jumalan sanaa, ja ihmisen kirjoittamaa. Alustajana raamattukouluttaja Olavi Heino
- **23.9.** Olisiko Jumala voinut antaa anteeksi ilman Jeesuksen kuolemaa? Alustajana Vanhan kirkon pappi Olli Viljakainen
- **7.10.** Onko Raamatun syy, että kristityt eivät ole yhtä? Alustajana Metodistikirkon pappi Mika Partanen
- **21.10.** Ristiriidat uskon ja eri näkemysten välillä? Alustajana hengellisen ohjauksen pappi Jussi Holopainen
- **4.11.** Avoimet kysymykset. Keskustelua johdattelevat Vanhan kirkon papit Kati Eloranta ja Olli Viljakainen.
- **18.11.** Miten kuulemme Jumalan puhuvan Raamatussa, kaikesta huolimatta? Alustajana Olavi Heino

Ilmoittautuminen: vanhakirkko.fi

Uskonklubin aiheet kannustavat keskusteluun

Uskonklubin keskusteluillat alkavat syyskuussa.

– Uskonklubi on uskonnollis-filosofinen, suuntauksellisesti ja järjestöllisesti sitoutumaton, kaikille avoin ja vakaumuksellinen keskusteluklubi, kertoo järjestelyistä vastaava **Saraleena Aarnitaival**.

Tilaisuudet järjestetään kello 18–20 Aleksanterin kirkon kryptassa, kahvitarjoilun kera.

• **ti 9.9. Kristinusko ja aktivismi -paneeli**

Kuinka kristinusko voi toimia yhteiskunnallisen aktivismin pohjana? Keskustelemassa on kristittyjä aktivisteja, muun muassa Elokapinasta ja Tarratoimikunnasta.

• **ti 7.10. Eläinten oikeudet kristillisen uskon ytimessä**

Millainen on eläimistä välittävä kirkko, ja miten tilanetta voisi muuttaa eläinten kannalta parempaan suuntaan? Alustajana on taiteilija, teologi ja eläinoikeusaktivisti Limppu Witick.

• **ti 4.11. Feministinen teologia ja uskonnon vääristymät**

Feministinen teologia tarkastelee kriittisesti perinteisen uskonnollisuuden vääristymiä ja näiden vääristymien vahingollisuutta ihmisille sukupuolesta ja seksuaalisuudesta riippumatta. Alustajana toimii dosentti Sari Roman-Lagerspetz.

• **la 29.11. Miksi tarvitsemme uusia uskontunnustuksia**

Alustajana ja kanssakeskustelijana on piispa emeritus Wille Riekinen, jonka haastattelu on sivuilla A 6–9.

• **ti 2.12. Jumala kuvien muutoksessa**

HUOM. PAIKKA: Mummon Kammari kello 18–20, Hämeenkatu 28
Keskustelua käydään antiikin myyttisestä puheesta helvetistä, taivaasta ja Jumalan kaikkivaltiuudesta. Alustajana on dosentti Kari Latvus.

Tämän vuoden Yhteisvastuukeräys toteutetaan yhteistyössä Suomen Partiolaisten kanssa.

Tuomasmessu tarjoaa lohtua maailman epävarmuuden keskelle

Syyskuun Tuomasmessua vietetään 28. syyskuuta Aleksanterin kirkossa. Messun teema on Jumalan huolenpito, kertoo messua kokoava vapaaehtoinen **Antto Hautamäki**.

– Elämme monin tavoin epävarmaa ja levotonta aikaa. On sotaa ja monenlaista huolta tulevaisuudesta. Tässä messussa aiheena on Jumalan huolenpito, joka muistuttaa meitä siitä, että emme ole yksin.

Tampereen Tuomasmessu on kerran kuussa järjestettävä kaikille avoin messu, joka yhdistää perinteisen liturgian, elävän musiikin ja ihmisläheisen hengellisyyden. Messu tarjoaa rauhallisen tilan hiljentymiselle, rukoukselle ja kohtaamiselle.

Tällä kertaa saavutettavuuteen kiinnitetään

entistäkin enemmän huomiota, Hautamäki kertoo.

– Meillä on mukana viittomakielen tulkki, mikä mahdollistaa myös kuulovammaisten osallistumisen. Pyrimme myös käyttämään selkokieltä ja välttämään vaikeita monimutkaisia sanoja. Nämä ovat pieniä eleitä, mutta niillä on iso merkitys.

Messun kolehti kerätään Yhteisvastuulle. Tämän vuoden Yhteisvastuukeräys toteutetaan yhteistyössä Suomen Partiolaisten kanssa. Keräyksellä tuetaan kotimaassa vähävaraisia nuoria, jotta kaikilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet harrastamiseen ja sen tarjoamaan kasvuun.

Eva Wäljas

Tuomasmessu 28.9. kello 17
Aleksanterin kirkossa

Tuhkimo-ryhmässä käsitellään häpeää ja saadaan tukea

TUNTUUKO, että vahingoittava häpeä varjostaa elämää ja ihmissuhteita? On myös vaikeaa ymmärtää, mistä häpeä on tullut, ja miten siitä voi päästä eroon.

Messukylän seurakunnan Kohtaamispaikka-yhteisö järjestää häpeää käsittelevän ohjatun vertaistukiryhmän syksyllä Hervannassa. Keskiviikkona 24. syyskuuta kello 13 alkavassa Tuhkimo-ryhmässä voi oppia ja toipua hä-

peästä. Ryhmä kokoontuu 10 kertaa 1–2 viikon välein. Viimeinen kerta on 10. joulukuuta.

Ryhmä kokoontuu Hervannassa Opiskelijankadulla. **S**

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: Erja Rautavaara-Kulmala, 040 090 3995 tai Pipsa Pikkutupa, 045 112 2849. Ryhmään tulijat haastatellaan puhelimitse.

Ymmärrys alkaa kohtaamisista

USKON VAHVASTI, että tutustuminen ihmisiin on paras tapa voittaa ennakkoluuloja. Kohdatessa näkee yksilön, eikä esimerkiksi pukeutumista. Valtakunnallisen huntujupakan keskellä haluan olla edistämässä omasta halusta nousevaa ylpeyttä ilmentää omaa kulttuuria ja identiteettiä itselle sopivalla tavalla.

Maaliskuussa Suomen kulttuurienvälinen yhteisö (SKY) järjesti yli 130 osallistujalle lämmينhenkisen ja yhteisöllisen Iftar-aterian Etelä-Hervannan koululla suomeksi ja englanniksi. Arabian sana *iftar* tarkoittaa ateriaa, joka tarjoillaan auringon laskettua paaston päätteeksi ramadan-kuukauden aikana.

Monet osallistajat tulivat kiittämään, että Tampereen kaupunki oli mukana. Ele ymmärrettiin kunnioituksen osoitukseksi.

Yhteinen Iftar-ateria on esimerkki hyvien väestösuhteiden edistämisestä. Ministeriön sivujen mukaan: ”Hyvien väestösuhteiden politiikka pyrkii vaikuttamaan yhteiskunnan toimintaan lisäämällä eri väestöryhmien keskinäistä kanssakäymistä yhdenvertaisesti, osallisuuden kokemuksia ja turvallisuuden tunnetta.”

Kohtaamiset ovat hyvien väestösuhteiden ydintä.

KOHTAAMISET ovat hyvien väestösuhteiden ydintä. Tulla arvostetusti nähdyksi omana itsenään. Tarvitsemme varta vasten järjestettyjä tilaisuuksia, joissa voimme olla huomaavaisen uteliaita toisiamme kohtaan. Silloin opimme arvostusta, yhdessä oloa sekä joustavuutta uusien asioiden omaksumiseen. Se on ihmisyyden perustaito – ja osa tamperelaisuutta.

Maahanmuuttajaneuvoston aloitteesta Tampereen kaupunki osallistui viime vuonna ensimmäistä kertaa YK:n rauhankävelyyn ja sen jälkeen järjestettyyn paneeliin tamperelaisten uskontokuntien edustajien kanssa. Keskustelussa etsittiin yhdistäviä tekijöitä vastakkainasettelun sijaan.

MONIA USKONTOJA ja elämäkatsomuksia yhdistävä rauhankävely on tänä vuonna torstaina 23. lokakuuta Tampereella. Toivottavasti kohtaamme siellä. Kävelemme yhdessä vihaa vastaan – rauhan ja ystävyyden puolesta. **S**

Kirjoittaja on Tampereen kaupungin yhdenvertaisuuskoordinaattori.

Kuva: Laura Happonen

12. vuosikerta
Kustantaja / julkaisija: Tampereen ev. lut. seurakunnat
Toimitus:
päätoimittaja Kirsi Airikka, 050 381 0970
toimitussihteeri Asta Kettunen, 050 438 2716
s-posti: toimitus@silta.fi ja etunimi.sukunimi@evl.fi
Osoite: Seurakuntien talo, Näsälänkatu 26, PL 226, 33101 Tampere

Kaupalliset ilmoitukset:
Mediamyynti Sacrum-Kotimaa Oy
Juha Kurvinen p. 040 665 5983
Kati Kinnunen p. 044 491 3199
s-posti:
etunimi.sukunimi@kotimaa.fi

Jakelu: Tamperealainen
Jakelupalaute: jakelupalaute.fi/
silta tai Suomen Suoramainonta
Tampere, 040 085 9766
Tilaukset:
sari.laakso@evl.fi, 03 219 0111

Taitto: Timo Saarinen / pelagus.fi
Painosmäärä: 90 000 kpl
Paino: Sanoma Manu, Tampere
ISSN 2342-0979 (painettu)
ISSN 2342-0987 (verkkopainatus)

Seuraavat lehdet ilmestyvät: **1.10.**, aineisto viimeistään 10.9., **5.11.**, aineisto viimeistään 15.10.

Musiikkiyhteistyö rikastuttaa kirkon tapahtumia

Musiikki on näkyvä ja keskeinen osa kirkon tilaisuuksia Tampereella. Seurakunnista löytyy suuri joukko lahjakkaita soittajia ja laulajia, mutta kirkon tapahtumissa esiintyy usein myös seurakunnan ulkopuolisia musiikkiryhmiä.

Tampereen seurakunnat tekee tällä hetkellä yhteistyötä yli kolmenkymmenen musiikkiryhmän kanssa, kertoo musiikkityön asiantuntija **Petra Perttula**. Yhteistyötahojen joukosta löytyy monia kuoroja ja lauluryhmiä sekä orkestereita.

Yhteistyötä tehdään myös paikallisten musiikkioppilaitosten kanssa. Näitä ovat esimerkiksi Tampereen konservatorio, Pirkanmaan musiikkiopisto sekä TAMK Musiikki.

Yhteistyö rikastuttaa Tampereen seurakuntien tapahtumien ohjelmistoa ja musiikkitarjontaa. Musiikkiryhmistä löytyy monipuolisesti monenlaisia kokoonpanoja sekä useiden instrumenttien osaajia, jollaisia seurakunnilta ei tällä hetkellä omasta takaa löydy.

– Seurakunnilla ei esimerkiksi ole omaa jousiorkesteria, mutta yhteistyömusiikkiryhmistä sellainen löytyy, Perttula sanoo.

Yhteistyöryhmät esiintyvät Tampereen seurakuntien tapahtumissa keskimäärin yli sata kertaa vuodes-

sa. Niitä saattaa nähdä niin messuissa kuin konserteissakin. Monet ryhmät saavat harjoitella maksutta seurakuntien tiloissa.

Muutakin kuin klassista

Syyskuun 21. päivänä vietetään kahdeksatta valtakunnallista Kirkkomusiikin päivää, jonka järjestää Suomen Kirkkomusiikkiliitto. Päivän tavoitteena on nostaa esille kirkkomusiikkia sekä sen merkittävyyttä ja erityisyyttä suomalaisella kulttuurikentällä.

Kirkon musiikkitoiminta tavoittaa kaikenikäisiä aina lapsista eläkeikäisiin. Musiikkitoiminnan ja -tapahtumien avulla kirkolla on mahdollisuus tavoittaa myös sellaisia henkilöitä, joita ei muuten tavoitettaisi.

– Esimerkiksi suuret kirkkomusiikkiteokset tavoittavat sellaisia kuuliijoita, jotka eivät muuten ehkä koskaan käy kirkossa. Musiikki on monelle merkittävin syy tulla kirkkoon.

Petra Perttulan mukaan kirkkomusiikissa on erityistä se, että se yhdistää musiikin pyhän kokemukseen. Hengellinen musiikki tavoittaa ihmismiellessä sellaisia tasoja, joita ei välttämättä puheella tai muulla musiikilla ole mahdollista tavoittaa.

– Se tuo lohtua sekä synnyttää yhteisöllisyyden kokemusta ja osallisuuden tunteen.

Käsitys kirkkomusiikista on laa-

Musiikki

Musiikki on monelle merkittävin syy tulla kirkkoon.

jentunut viime vuosina. Aiemmin on ajateltu, että kirkkomusiikkia on vain klassinen musiikki, mutta nykyään genreen mahtuu koko tyylilajien kirjo.

– Kaikki musiikki, mitä kirkossa voidaan esittää, on mielestäni kirkkomusiikkia, Perttula sanoo.

Kuoromessussa 300 laulajaa
Tampereen seurakunnissa valtakun-

nallista kirkkomusiikin päivää juhlistetaan kuoromessun merkeissä. Aleksanterin kirkossa järjestettävässä messussa esiintyy 18 kuoroa, joissa on kaikkiaan 300 jäsentä.

Säestyksestä vastaavat Tampereen Huiluklubi, Tampereen Kamarimusiikkiseururan kvartetti, Tampereen Salonkiorkesteri sekä urkuri Katja Mäkiö.

Kuorot laulavat kolme säestyksestä yhteisnumeroa, *Soi kunniaksi Luojaan, Herraa hyvää kiittäkää ja Kesäpäivä Kangasalla*. Kuorot toimivat myös esilaulajina messun virsissä, joita ovat esimerkiksi virsi 324 *Hyvä on Herra* sekä virsi 326 *Sinulle kiitos, Isämaan ja taivaan*. Lisäksi ehtoollisen aikana on luvassa joitakin kuorojen ja orkestereiden esittämiä kappaleita.

Messun aikana kerätään kolehti Tampereen seurakuntien Ruokapankille.

Kuoromessun lisäksi kirkkomusiikin päivää vietetään virsikinkereiden merkeissä Pispalan kirkolla. Sunnuntaina 21. syyskuuta kello 17 vietettävässä tapahtumassa pääsee laulamaan ja kuuntelemaan kiitollisuus- ja luontoteemaista musiikkia.

Konsertissa musisoi Tampereen kanttoreista koottu kuoro. Säestyksistä vastaavat Harjun seurakunnan kanttorit.

Aino Koli

Annia ja sosiaalityöntekijää esittävät Milla Tissari ja Tuukka Huttunen. Intensiivisen ja ajatuksia herättävän näytelmän on ohjannut Tuomas Rinta-Panttila.

Tarina petetyistä lupauksista

Lapselle luvattiin, että häntä suojellaan, ja se lupaus petettiin.”
Veera Tyhtilän kirjoittama nykydraama *Ote melkein piti* tarttuu lasten- ja nuortensuojelun epäkohtiin.

– Aiheen esitti minulle aikanaan nuorison sosiaalityöntekijä, Tyhtilä kertoo.

Hän tarjosi näytelmää Siperialle, joka tarttui aiheeseen nopeasti. Tyhtilä pitää yhteistyötä kunniaksi.

– Teatterin koko historia on perustunut ajan-kohtaiseen, omaehtoiseen taiteeseen ja yhteiskunnallisten teemojen kommentoimiseen.

Yhteistuotannosta Tampereen Työväen Teatterin kanssa sovittiin varhaisessa vaiheessa. Kirjoittamista rahoitti Kulttuurirahasto Pirkanmaa.

Jälkihuolto pettää

Toiveen esittäjä oli kantanut huolta lastensuojelun jälkihuollon ikärajasta eli siitä, millaista tukea sijaishuollon piirissä ollut lapsi ja nuori saa tullessaan täysi-ikäiseksi. Huostaan otetut nuoret joutuvat muuttamaan pois lastenkodista tai sijaisperheistä, kun he täyttävät 18 vuotta.

– Sosiaalityöntekijä koki raastavana sen, että juuri kun on saanut autettua nuoren aikuisuuden kynnykselle, loppuu lakisääteinen oikeus puuttua nuoren asioihin tai saada auttaa. Jos apu katkeaa liian varhain, on nuoren syrjäytymisriski suuri.

Sosiaalkasvattaja oli myös pahoillaan lastensuojelun yksiköiden julkisessa keskustelussa saa-

Teatteri

masta kielteisestä leimasta.

– Työntekijän ja nuoren onnistumiseen vaikuttavat paljolti ne rakenteet, joita yhteiskunta luo ympärille.

Näytelmä tarjoaakin näkökulmia virkailijoiden epätoivoon, ja myös vilpittömään haluun auttaa. Viranomaisten kesken tieto ei kulje – oikeastaan ei saakaan kulkea salassapidon vuoksi. Ei ihme, että työntekijätkin voivat välillä uupua.

Avunhuudot on kuultava

Kirjoitusvaiheessa Tyhtilä kuunteli ihmisiä, jotka olivat olleet tai olivat parhaillaan lastensuojelun sijaishuollon asiakkaita. Taustoista paljastui väkivaltaa ja hyväksikäyttöä, käy esityksen tiivistetystä Annin elämästä ilmi.

– Monet tarinoista olivat raskaita kuulla, ja kannan mukanaani myös niitä, jotka eivät näytelmään päätyneet.

Tyhtilä toivookin, että nuorta kuunneltaisiin kasvavana, hauraana ihmisenä, ei kulueränä tai asiakkaana.

– Toivon, että nuorten pahoinvointia ei nähdä ongelmana vaan avunhuutona, ja että ratkaisuksi ei etsitä rangaistuksia vaan tukea. Toivon, että nuorisokodeista ei rakenneta kilpailutettuja tuotantolaitoksia, joissa voittoa tuottava elementti on pahoinvoiva lapsi.

– Toivon, että vanhemmat myös kodeissa löytävät aikaa kuunnella lapsia ja toivon, että jokaisella on joku, jota ottaa kädestä kiinni, kun pelottaa.

Asta Kettunen

Oopperalaulaja Tiina Penttinen esiintyy 28. syyskuuta Finlaysonin kirkossa.

Sana Soi -vieraana oopperalaulaja maailmalta

Finlaysonin kirkon Sana Soi -iltojen syyskauden avaavat sunnuntaina 28. syyskuuta kello 18 mezzosopraano, oopperalaulaja Tiina Penttinen ja toimittaja, kirjailija Maija Nyman.

Penttinen toimii vapaana taiteilijana sekä Suomessa että Saksassa. Maija Nyman puhuu Sovinnon sillalla -aiheesta.

Lisää Sana soi -illasta sivulla B 5

Kuolevainen-tapahtumaan etsitään oppaita

Kuolema-aihe nousee vahvasti esiin taidenäyttelyissä Tampereen kirkkoissa ja gallerioissa loka-marraskuussa. Näyttelyt ovat osa Kuolevainen-tapahtumaa, jonka järjestävät Tampereen seurakunnat yhteistyökumppaneineen.

Näyttelyihin etsitään nyt vapaaehtoisia oppaiksi.

– Taidehistorian opintoja ei vaadita. Riittää, jos on esiintymiskykyinen ja tykkää keskustella ihmisten kanssa, kertoo tuottaja, rovasti **Jaana Rantala**.

Oppaat perehdytetään tehtäviinsä. Opastukset 18.10.–30.11. Yhteydenotot: jaana.rantala@evl.fi. Lisää: kuolevainen.fi

Pispalan elokuvakerhossa vanhoja kotimaisia

Mitä vanhat suomalaiset elokuvat kertovat aikansa yhteiskunnasta?

Pispalan kirkon näytössarja lähestyy suomalaista elokuvahistoriaa arvojen ja uskonnon kautta. Jo-kaista elokuvaa edeltää alustus, ja näytöstä seuraa yleisökeskustelu. Elokuvat alustaa teologi, toimittaja Niilo Rantala. Näytöksiin on vapaa pääsy.

• **Tiistaina 23.9. kello 17:** Ilmari Unhon ohjaama *Kirkastettu sydän* (1943) omistettiin suomalaisille äideille. Vieraana on toimittaja Kaisa Raittila, jonka isovanhempien tarinan elokuva kertoo.

• **Keskiviikkona 15.10. kello 15:** Edvin Laineen ohjaama *Laitakaupungin laulu* (1952) on surullinen perhetarina synnistä ja armosta sekä kaupunkilaisköyhyydestä.

• **Tiistaina 11.11. kello 17:** Edvin Laineen ohjaama *Niskavuoren Heta* (1952) on kuvaus siitä, miten työ, ahkeruus ja pärjääminen ovat olleet keskeisessä osassa suomalaisten elämässä.

• **Tiistaina 2.12. kello 17:** Aarne Tarkaksen ohjaama *Olin nahjuksen vaimo* (1961). Naurun ja paikoin armottomankin psykologisen linssin alle joutuvat sekä yhteiskuntaluokat että perhesuhteet jännitteineen.

Mooseksen parta -yhtyeessä soittavat saksofonisti Kai Mattsson, rumpali Erkki Viljavuori, kitaristi Mika Palvanen ja basisti Timo Saarinen.

Ilosanomaa ja partahuumoria

Evangeliumin levittäminen huumorin keinoin on ollut Mooseksen parta -yhtyeen jäsenten yhteinen näky. Tänä vuonna bändi viettää 30-vuotisjuhlaansa.

– Tämä on ollut hauska matka ja hyvä harrastus. On tullut hyvä mieli siitä, että on saanut levittää evankeliumia, pohtii bändin perustaja, kitaristi **Mika Palvanen**, joka on tehnyt suurimman osan bändin kappaleista.

Yhtyeen basistille **Timo Saariselle** Mooseksen parta on ollut mielekästä puuhaa.

– Meillä on ollut iloinen tulokulma ilosanomaan. Olemme tuoneet kepeyttä sekä show-meininkiä mukaan gospel-musiikkiin.

Alussa kokoonpanoon kuuluivat myös rumpali Jyrki Tiilikainen ja kitaristi Matti Mäkinen. Pian heidän tilalleen tulivat saksofonisti Kai Mattsson ja rumpali Erkki Viljavuori.

Yhtye soittaa juurevaa pop-rockia, joka on höystetty huumoripitoisin sanoituksin. Nimi syntyi yhteisen aivoriihen tuloksena.

– Poimimme Raamatusta Mooses-nimen, ja

mietimme, että sen ajan miehillä varmaankin kaililla oli parta. Ja kyllä se nivoutui myös ZZ Top -yhtyeeseen ja prätkiin, muistelee Palvanen, joka on myös yksi Gospel Riders -moottoripyöräkerhon perustajajäsenistä.

Vuonna 1997 julkaistu esikoislevy *Totta, Mooses!* sai runsaasti huomiota, kun yhtye luovutti sen ensikappaleen pääministeri Paavo Lipposelle. Hänellä oli tuolloin kutsumanimi Suomen kansan Mooses.

– Lipponen suhtautui asiaan huumorilla, ja saimme levyihimme hänen nimikirjoituksensa. Tapaus herätti myös kiinnostusta mediassa, hymyilee Palvanen.

Vuotta aiemmin levyn avauslaulu kahdesta Daavidin pojasta, eli *Jeesus ja Harley*, toi toisen sijan Gospelin SM-kisoissa. Yhtye on julkaissut kaikkiaan neljä levyä.

Vaikka Mooseksen parta keikkailee nykyisin harvakseltaan, se on tehnyt uransa aikana runsaat 200 keikkaa. Seurakuntatilaisuuksien ja gospel-tapahtumien lisäksi bändi on esiintynyt monissa opilaitoksissa, pubeissa ja syntymäpäivilläkin.

– Olemme matalan kynnyksen bändi. Keikalle pyritään lähtemään aina, kun pyydetään, kertoo Saarinen.

Palvasta ja Saarista hiukan harmittaa, että yhtyettä ei pyydetty esiintymään Glow-festivaalissa.

– Varsinkin tänä vuonna olisimme halunneet olla mukana. Olisimme voineet soittaa vaikka aulaan tai pihalla, pohtivat partamiehet ja repeävät hersyvään nauruun.

Juhlavuosi huipentuu huumorintäyteiseen iltaan lokakuussa TTT-Klubilla. Parran lisäksi esiintymislavalle nousevat stand up -koomikko Mikko Vaismaa ja Jouko Mäki-Lohiluoman yhtyeet Yhden Joukon Yhtye ja Hankin henki.

– Luvassa on hyvän mielen ilta, jossa osa lipputuloista menee auttamistyöhön Kirkon Ulkomaanavun kautta, lupaavat Palvanen ja Saarinen.

Kirsi Airikka

Mooseksen parta -ilta 1.10.2025 kello 19 Tampereen TTT-Klubilla. Liput: Lippu.fi
Jutun pitkä versio: siltalehti.fi

Kuva: Markus Perko

AnsSilta | Anssi Rauhala

